

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 24

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums
2008. gada 29. janvāris

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 75/2008 (2008. gada 28. janvāris), ar ko Regulu (EK) Nr. 1207/2001 par procedūru, ar ko vienkāršo Kopienas izcelsmes apliecinājumu izdošanu vai sagatavošanu, kā arī noteiktu atļauju izdošanu atzītiem eksportētājiem saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem reglamentē preferenciālo tirdzniecību starp Eiropas Kopienas un atsevišķām valstīm ⁽¹⁾** 1
- Komisijas Regula (EK) Nr. 76/2008 (2008. gada 28. janvāris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 4
- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 77/2008 (2008. gada 28. janvāris), ar ko nosaka piegādes saistību daudzumu niedru cukuram, kuru paredzēts ievest saskaņā ar ĀKK protokolu un Nolīgumu ar Indiju 2007./2008. gada piegādes laika posmam** 6

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/1/EK (2008. gada 15. janvāris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (Kodificēta versija) ⁽¹⁾** 8
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/2/EK (2008. gada 15. janvāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauku un priekšējā stikla tīrītājiem (Kodificēta versija) ⁽¹⁾** 30

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

IEKŠĒJIE UN PROCEDŪRU REGLAMENTI

★ Grozījumi tiesas reglamentā	39
-------------------------------------	----

II *Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta*

LĒMUMI

Padome

2008/79/EK, Euratom:

★ Padomes Lēmums (2007. gada 20. decembris) par grozījumiem Protokolā par Tiesas statūtiem	42
★ Deklarācija	44

Komisija

2008/80/EK:

★ Komisijas Lēmums (2007. gada 21. decembris) par Austrijas Republikas valsts noteikumiem par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6646) ⁽¹⁾	45
--	----

NOLĪGUMI

Padome

★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	51
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	51
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	51
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	51

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	52
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi	52
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Albānijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	52
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	52
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par vīzu izsniegšanas atvieglināšanu	52
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	53
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	53
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	53
★ Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu	53

III *Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību*

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

★ Padomes Kopējā nostāja 2008/81/KĀDP, (2008. gada 28. janvāris), ar ko groza Kopējo nostāju 98/409/KĀDP par Sjerraleoni	54
--	----

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 75/2008

(2008. gada 28. janvāris),

ar ko Regulu (EK) Nr. 1207/2001 par procedūru, ar ko vienkāršo Kopienas izcelsmes apliecinājumu izdošanu vai sagatavošanu, kā arī noteiktu atļauju izdošanu atzītiem eksportētājiem saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem reglamentē preferenciālo tirdzniecību starp Eiropas Kopienu un atsevišķām valstīm

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 133. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1207/2001 ⁽¹⁾ ir izklāstīti noteikumi, lai pareizi izdotu vai sagatavotu izcelsmes apliecinājumus produktiem, ko eksportē no Kopienas, preferenciālajā tirdzniecībā ar noteiktām trešām valstīm.
- (2) Regulas (EK) Nr. 1207/2001 III un IV pielikums būtu jāgroza, lai nodrošinātu pareizu norādi par to materiālu izcelsmi, kas izmantoti, Kopienā ražojot izcelsmes produktus.
- (3) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1207/2001,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1207/2001 groza šādi:

- 1) III pielikumu aizstāj ar tekstu šīs regulas I pielikumā;
- 2) IV pielikumu aizstāj ar tekstu šīs regulas II pielikumā.

2. pants

Joprojām ir derīgas piegādātāja deklarācijas par produktiem, kuriem nav preferenciāla izcelsmes statusa, kas sastādītas pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 28. janvārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
D. RUPEL

⁽¹⁾ OV L 165, 21.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) 1617/2006 (OV L 300, 31.10.2006., 5. lpp.).

I PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

Piegādātāja deklarācija par produktiem, kuriem nav preferenciālas izcelsmes statusa

Turpmāk norādītā piegādātāja deklarācija ir jāsagatavo saskaņā ar zemsvītras piezīmēm. Tomēr šīs zemsvītras piezīmes nav atkārtoti jāpārraksta.

DEKLARĀCIJA

Es, apakšā parakstīties, pievienotajā dokumentā iekļauto preču piegādātājs, apliecinu, ka:

1. Šo preču ražošanā Kopienā ir izmantoti šādi materiāli, kuriem nav preferenciālas izcelsmes statusa:

Piegādāto preču apraksts ⁽¹⁾	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu apraksts	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu HS pozīcija ⁽²⁾	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu vērtība ⁽³⁾
			Kopā:

2. Pārējo materiālu, kas Kopienā izmantoti šo preču ražošanā, izcelsme ir ... ⁽⁴⁾ un tie atbilst izcelsmes noteikumiem, ar kuriem reglamentē preferenciālo tirdzniecību ar ... ⁽⁵⁾, un

apliecinu, ka: ⁽⁶⁾

☐ attiecībā uz (valsts/valstu nosaukums) tika piemērota kumulācija

☐ kumulācija netika piemērota

Es apņemos muitas dienestiem iesniegt visus citus pieprasītos apstiprinošos dokumentus:

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Ja faktūrrēķins, pavadzīme vai cits tirdzniecības dokuments, kam pievienota deklarācija, attiecas uz dažādām precēm vai precēm, kurās vienādās proporcijās nav iekļauts nenoteiktas izcelsmes materiāls, piegādātājam tās ir skaidri jānodala.

Piemērs:

Dokuments ir par 8501 pozīcijā minētajiem dažādiem elektromotoru modeļiem, kurus izmanto 8450 pozīcijā minēto veļas mazgājamo mašīnu ražošanai. Motora izgatavošanā izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu veids un vērtība dažādiem modeļiem ir atšķirīga. Modeļus atsevišķi norāda 1. slejā un pārējās slejās norāda datus par katru modeli, lai veļas mazgājamo mašīnu ražotājs var precīzi novērtēt katra saražotā produkta izcelsmes statusu atkarībā no tajā ievietotā motora tipa.

⁽²⁾ Aizpilda tikai vajadzības gadījumā.

Piemērs:

Ex 62. nodaļā apģērbu ražošanā atļauts izmantot nenoteiktas izcelsmes dziju. Tādējādi, ja Francijā apģērbu ražotājs izmanto Portugālē no nenoteiktas izcelsmes dzijas austu audumu, Portugāles piegādātājam savas deklarācijas 2. slejā iepretim "dzija" vienīgi jānorāda, ka tā ir nenoteiktas izcelsmes materiāls, – HS pozīcija un dzijas vērtība nav jānorāda.

Uzņēmumam, kas ražo HS pozīcijas 7217 stiepi no nenoteiktas izcelsmes dzelzs stiepiem, 2. slejā jānorāda "dzelzs stiepi". Ja stiepi paredzēts izmantot iekārtā, kurai ar izcelsmes noteikumu ir noteikts procentuāls ierobežojums vērtībai, par kādu var izmantot nenoteiktas izcelsmes materiālus, stieņu vērtība ir jānorāda 4. slejā.

⁽³⁾ "Vērtība" ir izmantoto materiālu muitas vērtība to ieviešanas brīdī vai, ja tā nav zināma un to nevar noskaidrot, tad pirmā noskaidrojamā cena, kas par šiem materiāliem samaksāta Kopienā.

Katram izmantotajam nenoteiktas izcelsmes materiālu veidam jānorāda precīza vērtība par katru no 1. slejā norādītajām preču vienībām.

⁽⁴⁾ Kopiena, valsts, valstu grupa vai teritorija, kas ir materiālu izcelsmes vieta.

⁽⁵⁾ Attiecīgā valsts, valstu grupa vai teritorija.

⁽⁶⁾ Vajadzības gadījumā aizpilda tikai precēm ar preferenciālas izcelsmes statusu preferenciālās tirdzniecības attiecībās ar kādu no attiecīgā izcelsmes protokola 3. un 4. pantā minētajām valstīm, kam piemēro Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulāciju.

⁽⁷⁾ Vieta un datums.

⁽⁸⁾ Vārds, uzvārds un amats, uzņēmuma nosaukums un adrese.

⁽⁹⁾ Paraksts."

II PIELIKUMS

"IV PIELIKUMS

Ilgtermiņa piegādātāja deklarācija par produktiem, kuriem nav preferenciālas izcelsmes statusa

Turpmāk norādītā piegādātāja deklarācija ir jāsagatavo saskaņā ar zemsvītras piezīmēm. Tomēr šīs zemsvītras piezīmes nav atkārtoti jāpāraksta.

DEKLARĀCIJA

Es, apakšā parakstīties piegādātājs šajā dokumentā iekļautajām precēm, kuras tiek regulāri nosūtītas uz⁽¹⁾, apliecinu, ka:

1. Šo preču ražošanā Kopienā ir izmantoti šādi materiāli, kuriem nav preferenciālas izcelsmes statusa:

Piegādāto preču apraksts ⁽²⁾	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu apraksts	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu HS pozīcija ⁽³⁾	Izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu vērtība ⁽⁴⁾
			Kopā:

2. Pārējo materiālu, kas Kopienā izmantoti šo preču ražošanā, izcelsme ir ...⁽⁵⁾, un tie atbilst izcelsmes noteikumiem, ar kuriem reglamentē preferenciālo tirdzniecību ar ...⁽⁶⁾, un

apliecinu, ka:⁽⁷⁾

☐ attiecībā uz (valsts/valstu nosaukums) tika piemērota kumulācija

☐ kumulācija netika piemērota

Šī deklarācija ir derīga visiem turpmākiem minēto produktu sūtījumiem no līdz⁽⁸⁾.

Es apņemos nekavējoties informēt, tiklīdz šī deklarācija būs zaudējusi spēku.

Es apņemos muitas dienestiem iesniegt visus citus pieprasītos apstiprinošos dokumentus:

.....⁽⁹⁾

.....⁽¹⁰⁾

.....⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Pircēja nosaukums un adrese.

⁽²⁾ Ja faktūrrēķins, pavadzīme vai cits tirdzniecības dokuments, kam pievienota deklarācija, attiecas uz dažādām precēm vai precēm, kurās vienādās proporcijās nav iekļauts nenoteiktas izcelsmes materiāls, piegādātājam tās ir skaidri jānodala.

Piemērs:

Dokuments ir par 8501 pozīcijā minētajiem dažādiem elektromotoru modeļiem, kurus izmanto 8450 pozīcijā minēto veļas mazgājamo mašīnu ražošanai. Motora izgatavošanā izmantoto nenoteiktas izcelsmes materiālu veids un vērtība dažādiem modeļiem ir atšķirīga. Modeļus atsevišķi norāda 1. slejā un pārējās slejās norāda datus par katru modeli, lai veļas mazgājamo mašīnu ražotājs var precīzi novērtēt katra saražotā produkta izcelsmes statusu atkarībā no tajā ievietotā motora tipa.

⁽³⁾ Aizpilda tikai vajadzības gadījumā.

Piemērs:

Ex 62. nodaļā apģērbu ražošanā atļauts izmantot nenoteiktas izcelsmes dziju. Tādējādi, ja Francijā apģērbu ražotājs izmanto Portugālē no nenoteiktas izcelsmes dzijas austu audumu, Portugāles piegādātājam savas deklarācijas 2. slejā iepretim "dzija" vienīgi jānorāda, ka tā ir nenoteiktas izcelsmes materiāls, – HS pozīcija un dzijas vērtība nav jānorāda.

Uzņēmumam, kas ražo HS pozīcijas 7217 stiepli no nenoteiktas izcelsmes dzelzs stiepiem, 2. slejā jānorāda "dzelzs stiepi". Ja stiepli paredzēts izmantot iekārtā, kurai ar izcelsmes noteikumu ir noteikts procentuāls ierobežojums vērtībai, par kādu var izmantot nenoteiktas izcelsmes materiālus, stieņu vērtība ir jānorāda 4. slejā.

⁽⁴⁾ "Vērtība" ir izmantoto materiālu muitas vērtība to ieviešanas brīdī vai, ja tā nav zināma un to nevar noskaidrot, tad pirmā noskaidrojamā cena, kas par šiem materiāliem samaksāta Kopienā.

Katram izmantotajam nenoteiktas izcelsmes materiālu veidam jānorāda precīza vērtība par katru no 1. slejā norādītajām preču vienībām.

⁽⁵⁾ Kopiena, valsts, valstu grupa vai teritorija, kas ir materiālu izcelsmes vieta.

⁽⁶⁾ Attiecīgā valsts, valstu grupa vai teritorija.

⁽⁷⁾ Vajadzības gadījumā aizpilda tikai precēm ar preferenciālas izcelsmes statusu preferenciālās tirdzniecības attiecībās ar kādu no attiecīgā izcelsmes protokola 3. un 4. pantā minētajām valstīm, kam piemēro Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulāciju.

⁽⁸⁾ Norādīt datumus. Šis laika posms nedrīkst pārsniegt 12 mēnešus.

⁽⁹⁾ Vieta un datums.

⁽¹⁰⁾ Vārds, uzvārds un amats, uzņēmuma nosaukums un adrese.

⁽¹¹⁾ Paraksts."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 76/2008**(2008. gada 28. janvāris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 29. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 28. janvārī

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Komisijas 2008. gada 28. janvāra Regulai, ar kuru nosaka standarta ievešanas vērtības nolūkā noteikt ievešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
0808 20 50	ZZ	73,0
	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 77/2008**(2008. gada 28. janvāris),****ar ko nosaka piegādes saistību daudzumu niedru cukuram, kuru paredzēts ievest saskaņā ar ĀKK protokolu un Nolīgumu ar Indiju 2007./2008. gada piegādes laika posmam**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 31. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2006. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 950/2006, ar ko 2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadam nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus cukura produktu ievešanai un rafinēšanai atbilstīgi dažām tarifu kvotām un preferenču nolīgumiem ⁽²⁾, 12. pantā ir paredzēta detalizēta kārtība, kādā nosaka piegādes saistības ar nulles nodokļa likmi produktiem ar KN kodu 1701, kas izteikti ar baltā cukura ekvivalentu, ja šos produktus ievie no ĀKK Protokola un Nolīguma ar Indiju parakstītājām valstīm.
- (2) Piemērojot ĀKK Protokola 3. un 7. pantu, Nolīguma ar Indiju 3. un 7. pantu, kā arī Regulas (EK) Nr. 950/2006 12. panta 3. punktu, 14. un 15. pantu, Komisija, pamatojoties uz pašlaik tās rīcībā esošo informāciju, ir noteikusi katras eksportētājas valsts piegādes saistības 2007./2008. gada piegādes laika posmam.

- (3) Komisijas Regulā (EK) Nr. 505/2007 ⁽³⁾ provizoriski noteiktas piegādes saistības niedru cukuram, ko paredzēts ievest saskaņā ar ĀKK protokolu un Nolīgumu ar Indiju 2007./2008. gada piegādes laika posmam.

- (4) Tādēļ saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 950/2006 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu jāpieņem piegādes saistības 2007./2008. gada laika posmam.

- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cukura pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Piegādes saistību daudzumi ieviešanai, kuru izcelsme ir valstīs, kas parakstījušas ĀKK Protokolu un Nolīgumu ar Indiju, attiecībā uz produktiem ar KN kodu 1701, kuri izteikti ar baltā cukura ekvivalentu, 2007./2008. gada piegādes laika posmā katrai attiecīgai eksportētājvalstij, ir šīs regulas pielikumā noteiktie daudzumi.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 28. janvārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1260/2007 (OV L 283, 27.10.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 371/2007 (OV L 92, 3.4.2007., 6. lpp.).

⁽³⁾ OV L 119, 9.5.2007., 22. lpp.

PIELIKUMS

Piegādes saistību daudzumi preferences cukura ieviešanai, kas izteikts ar baltā cukura ekvivalentu un kura izcelsme ir valstīs, kas parakstījušas ĀKK protokolu un Nolīgumu ar Indiju, 2007./2008. gada piegādes laika posmam:

(tonnas)

Valstis, kas parakstījušas ĀKK protokolu un Nolīgumu ar Indiju	Piegādes saistības 2007./2008. gadam
Barbadosa	32 864,83
Beliza	53 741,88
Kongo	10 186,10
Kotdivuāra	10 123,12
Fidži	162 656,25
Gajāna	170 203,57
Indija	9 999,83
Jamaika	132 129,06
Kenija	5 017,07
Madagaskara	9 905,00
Malāvija	19 898,32
Maurīcija	476 789,70
Mozambika	5 965,92
Sentkitsa un Nevisa	0,00
Surinama	0,00
Svazilenda	117 368,72
Tanzānija	9 672,60
Trinidāda un Tobāgo	47 513,60
Uganda	0,00
Zambija	8 179,91
Zimbabve	37 660,14
Kopā	1 319 875,62

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/1/EK

(2008. gada 15. janvāris)

par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli

(Kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

"maksā piesārņotājs" un piesārņojuma novēršanas principu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

(2) Līguma 174. pantā izklāstītajos Kopienas vides politikas mērķos un principos ietilpst jo īpaši piesārņojuma novēršana, samazināšana un, cik iespējams, izskaušana, piešķirot prioritāti intervencei tā avotā un nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību, ievērojot principu

(3) Piektajā rīcības programmā vides jomā, kuras vispārējos pamatprincipus Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji Padomes sanāksmē apstiprināja 1993. gada 1. februāra Rezolūcijā par Kopienas politikas un rīcības programmu attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību ⁽⁵⁾, noteikta prioritāte piesārņojuma integrētai kontrolei, kurai ir svarīga nozīme virzībā uz noturīgāka līdzsvara panākšanu starp cilvēku darbību un sociāli ekonomisko attīstību, no vienas puses, un dabas resursiem un to atjaunošanās spēju, no otras puses.

(4) Lai īstenotu integrēto pieeju piesārņojuma samazināšanai, vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, lai izdarītu grozījumus un papildinājumus esošajos Kopienas tiesību aktos, kas attiecas uz rūpniecības iekārtu radītā piesārņojuma novēršanu un kontroli.

(5) Ar Padomes Direktīvu 84/360/EEK (1984. gada 28. jūnijs) par rūpniecisku iekārtu radītā gaisa piesārņojuma apkarošanu ⁽⁶⁾ ieviesti vispārēji principi, saskaņā ar kuriem pirms tādu rūpniecisku iekārtu ekspluatācijas vai būtiskas pārveidošanas, kuras var radīt gaisa piesārņojumu, jāsaņem atļauja.

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/11/EK (2006. gada 15. februāris) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē ⁽⁷⁾, paredzēta prasība saņemt atļauju minēto vielu novadīšanai.

(7) Lai gan pastāv Kopienas tiesību akti par gaisa piesārņojuma apkarošanu un par to, lai novērstu vai samazinātu bīstamo vielu novadīšanu ūdenī, nav līdzvērtīgu Kopienas tiesību aktu, kuri vērsti uz to, lai novērstu vai samazinātu piesārņojuma emisijas augsnē.

⁽¹⁾ OV C 97, 28.4.2007., 12. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 19. jūnija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 17. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. VI pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 188, 16.7.1984., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 64, 4.3.2006., 52. lpp.

- (8) Atšķirīgas pieejas emisiju samazināšanai gaisā, ūdenī un augsnē var veicināt piesārņojuma pārneši no vienas dabas vides citā, nevis vides aizsardzību kopumā.
- (9) Integrētas pieejas mērķis piesārņojuma samazināšanā ir iespējami pilnīgi novērst emisijas gaisā, ūdenī vai augsnē, ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanu, un, ja tāda nav iespējama, samazināt emisijas, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.
- (10) Ar šo direktīvu būtu jānosaka piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles vispārēji principi. Tajā būtu jāparedz pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma integrētai novēršanai un kontrolei, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā. Integrētai pieejai piesārņojuma samazināšanai būtu jāveicina ilgtspējīgas attīstības principa piemērošana.
- (11) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾. Gadījumos, kad atļauju piešķiršanā jāņem vērā informācija vai secinājumi, kas iegūti, minēto direktīvu piemērojot, šai direktīvai nebūtu jāietekmē Direktīvas 85/337/EEK īstenošana.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā minēto rūpniecisko darbību veicēji ievēro konkrētu pamatprasību vispārējos principus. Šim nolūkam būtu pietiekami, ja kompetentās iestādes šos vispārējos principus ņemtu vērā, nosakot atļauju izsniegšanas nosacījumus.
- (13) Daži noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, esošajām ražošanas iekārtām jāpiemēro pēc 2007. gada 30. oktobra, bet visi pārējie bija jāpiemēro no 1999. gada 30. oktobra.
- (14) Tāpēc ar piesārņojumu saistīto problēmu efektīvākai risināšanai operatoriem savā darbībā būtu jāņem vērā vides aspekti. Par šiem aspektiem būtu jāinformē kompetentā iestāde vai iestādes, lai tās pirms atļauju piešķiršanas var
- pārliecināties par to, ka noteikti visi attiecīgie piesārņojuma novēršanas vai kontroles pasākumi. Ievērojamu piemērošanas procedūru atšķirību dēļ var tikt nodrošināts atšķirīgs vides aizsardzības un sabiedrības informētības līmenis. Tāpēc pieteikumos atļauju izsniegšanai saskaņā ar šo direktīvu būtu jāiekļauj minimālais datu kopums.
- (15) Pilnīgai atļauju izsniegšanas procedūras un nosacījumu saskaņošanai kompetento iestāžu starpā būtu jārada iespēja sasniegt augstāko faktiski iespējamo aizsardzības līmeni vidē kopumā.
- (16) Kompetentajai iestādei vai iestādēm būtu jāpiešķir atļaujas vai jāizdara tajās grozījumi tikai pēc tam, kad izstrādāti pasākumi gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības integrētai aizsardzībai.
- (17) Atļaujā būtu jānosaka visi pasākumi, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu izpildei, lai tādējādi sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā. Neskarot atļauju izsniegšanas procedūru, minētajiem pasākumiem var noteikt vispārīgas saistošas prasības.
- (18) Emisijas robežvērtības, parametri vai tiem ekvivalenti tehniski pasākumi būtu jānosaka, ņemot vērā labākās pieejamās metodes, nenorādot kādu konkrētu metodi vai tehnoloģiju un ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus. Visos gadījumos atļaujas izsniegšanas nosacījumos būtu jāparedz noteikumi par to, kā samazināt piesārņojumu lielā attālumā un pārrobežu piesārņojumu, un tiem būtu jānodrošina augsts vides aizsardzības līmenis kopumā.
- (19) Dalībvalstis nosaka, kā vajadzības gadījumā ņemami vērā attiecīgo iekārtu tehniskie parametri, to atrašanās vieta un vietējie vides apstākļi.
- (20) Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, kurus iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši būtu jāparedz papildu nosacījumi, neskarot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

- (21) Tāpēc, ka labākās pieejamās metodes ar laiku mainās, jo īpaši ņemot vērā tehnikas attīstību, kompetentajām iestādēm būtu jāseko šādai attīstībai vai vajadzētu būt par to informētām.
- (22) Iekārtu izmaiņas var būt piesārņojuma cēlonis. Kompetentajai iestādei vai iestādēm tāpēc vajadzētu būt informētām par visām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi. Iekārtas būtiskai pārveidošanai pirms tam jāsaņem atļauja saskaņā ar šo direktīvu.
- (23) Atļaujas izsniegšanas nosacījumi būtu regulāri jāpārskata un, vajadzības gadījumā, arī jāatjaunina. Konkrētos apstākļos tie noteikti būtu jāpārbauda.
- (24) Efektīvai sabiedrības līdzdalībai lēmumu pieņemšanā būtu jādod iespēja sabiedrībai paust un lēmumu pieņēmējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot politisko atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. Jo īpaši sabiedrībai vajadzētu būt pieejamai informācijai par iekārtu ekspluatāciju un to iespējamo ietekmi uz vidi un pirms jebkura lēmuma pieņemšanas – informācijai par iesniegtajiem pieteikumiem atļauju saņemšanai jaunām iekārtām vai būtisku izmaiņu veikšanai un par pašām atļaujām, to atjaunināšanu un attiecīgajiem monitoringa datiem.
- (25) Līdzdalība, tostarp apvienību, organizāciju un grupu, jo īpaši nevalstisko vides aizsardzības organizāciju līdzdalība, attiecīgi jāveicina, tostarp uzlabojot sabiedrības izglītību vides jautājumos.
- (26) Kopiena 1998. gada 25. jūnijā parakstīja ANO un EEK Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesās saistībā ar vides jautājumiem ("Orhūsas konvencija"). Viens no Orhūsas konvencijas mērķiem ir vēlme garantēt tiesības uz sabiedrības dalību ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā, lai palīdzētu aizsargāt personu tiesības dzīvot veselībai un labklājībai piemērotā vidē.
- (27) Informācijas sagatavošanai un tās apmaiņai Kopienas līmenī jautājumos, kas attiecas uz labākajām pieejamām metodēm, būtu jāpalīdz pārvarēt tehnoloģiskos traucējumus Kopienā, būtu jāveicina Kopienā izmantoto robežvērtību un metožu izplatība visā pasaulē un būtu jāpalīdz dalībvalstīm efektīvi īstenot šo direktīvu.
- (28) Regulāri būtu jāsaņem ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu un efektivitāti.
- (29) Šī direktīva attiecas uz iekārtām, attiecībā uz kurām pastāv vērā ņemama iespēja radīt piesārņojumu un līdz ar to arī pārrobežu piesārņojumu. Starptautu apspriedes būtu jāorganizē tajos gadījumos, kad tiek iesniegti pieteikumi atļauju saņemšanai tādām jaunām iekārtām vai būtiskām iekārtu izmaiņām, kas varētu būtiski pasliktināt vides stāvokli. Pieteikumiem, kas attiecas uz šādiem priekšlikumiem vai būtiskām izmaiņām, vajadzētu būt pieejamiem sabiedrībai visās dalībvalstīs, kuras varētu ietekmēt šie priekšlikumi vai izmaiņas.
- (30) Kopienas līmenī var identificēt vajadzību noteikt emisijas robežvērtības dažiem iekārtu veidiem un piesārņojošām vielām, uz kurām attiecas šī direktīva. Eiropas Parlamentam un Padomei šādas emisijas robežvērtības būtu jānosaka atbilstīgi Līguma noteikumiem.
- (31) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Kopienas noteikumus par drošību un veselības aizsardzību darbā.
- (32) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts VI pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šīs direktīvas mērķis ir panākt tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada I pielikumā minētās darbības. Tā nosaka pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu vai – gadījumos, kad novēršana nav iespējama, – samazinātu tās emisijas gaisā, ūdenī un zemē, kuras rodas no iepriekš minētajām darbībām, tostarp arī pasākumus, kas attiecas uz atkritumiem, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, neskarot Direktīvu 85/337/EEK un citus attiecīgus Kopienas noteikumus.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “viela” ir ķīmiskais elements un tā savienojumi, izņemot radioaktīvas vielas Padomes Direktīvas 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām⁽¹⁾, nozīmē un ģenētiski modificētus organismus Padomes Direktīvas 90/219/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē⁽³⁾ nozīmē;
- 2) “piesārņojums” ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma vai trokšņa tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti, kas var radīt kaitējumu īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;
- 3) “iekārta” ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī visas citas darbības, kuras ir tieši tehniski saistītas ar darbībām, kas tiek veiktas attiecīgajā objektā, un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;
- 4) “esoša iekārta” ir iekārta, kura 1999. gada 30. oktobrī saskaņā ar tiesību aktiem, kas bija spēkā pirms tam, tika ekspluatēta vai par kuru saņemta atļauja, vai arī iekārta, par kuru saskaņā ar kompetentās iestādes viedokli bija jāiesniedz pilns pieprasījums atļaujas saņemšanai, ar noteikumu, ka attiecīgā iekārta bija nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2000. gada 30. oktobrī;
- 5) “emisija” ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktveida vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;
- 6) “emisijas robežvērtības” ir masa, kas izteikta ar dažiem īpašiem parametriem, koncentrācija un/vai emisijas līmenis,
- ko nedrīkst pārsniegt vienā vai vairākos laikposmos; emisijas robežvērtības var noteikt arī konkrētām vielu grupām, saimēm vai veidiem, jo īpaši III pielikumā uzskaitītajām vielām. Vielām noteiktās emisijas robežvērtības parasti attiecas uz punktu, kurā notiek emisija no iekārtām, emisijas noteikšanā ņemot vērā atšķaidījumu; kad tās tiek noteiktas, attiecībā uz netiešu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisijas robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts ekvivalents aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos, neskarot Direktīvu 2006/11/EK vai direktīvas, ar kurām tā tiek īstenota;
- 7) “vides kvalitātes standarts” ir to prasību kopums, kuras saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecīgajā laikā jāievēro konkrētajā vidē vai attiecīgā tās daļā;
- 8) “kompetentā iestāde” ir iestāde vai iestādes, vai struktūras, kuras saskaņā ar dalībvalstu tiesību normām ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs direktīvas;
- 9) “atļauja” ir rakstisks lēmums vai tā daļa (vai vairāki šādi lēmumi), ar kuru tiek dota atļauja ekspluatēt iekārtu vai tās daļu, ievērojot konkrētus nosacījumus, kas garantē, ka iekārta atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām. Atļauja var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām vai to daļām, kas atrodas vienā un tajā pašā vietā un kam ir viens un tas pats operators;
- 10) “izmaiņas iekārtas ekspluatācijā” ir tādas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var ietekmēt vidi;
- 11) “būtiskas izmaiņas” ir tādas izmaiņas iekārtas ekspluatācijā, kuras pēc kompetentās iestādes atzinuma var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus vai vidi; šajā definīcijā visas izmaiņas kādā darbībā vai tās paplašināšanu uzskata par būtisku, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats atbilst robežvērtībām, ja tādas noteiktas I pielikumā;
- 12) “labākās pieejamās metodes” ir efektīvākais un pilnīgākais darbību un ekspluatācijas metožu izstrādes posms, kurā tiek parādīta konkrēto metožu faktiskā piemērotība tam, lai principā noteiktu pamatus emisijas robežvērtībām, kas paredzētas, lai novērstu un – gadījumos, kad novēršana ir neiespējama, – vispār samazinātu emisijas un ietekmi uz vidi kopumā;

⁽¹⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/174/EK (OV L 59, 5.3.2005., 20. lpp.).

⁽³⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1830/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

- a) "metodes" ietver gan izmantoto tehnoloģiju, gan risinājumus, kas attiecas uz iekārtas uzbūvi, uzstādīšanu, apkopi, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtraukšanu;
- b) "pieejamās metodes" ir tās metodes, kuras ir izstrādātas tiktāl, ka ir ieviešamas attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus, ņemot vērā izmaksas un priekšrocības neatkarīgi no tā, vai metodes tiek izmantotas vai nodrošinātas konkrētajā dalībvalstī, ja tās ir operatoram pietiekami pieejamas;
- c) "labākās" ir tādas, kas ir visefektīvākās, lai sasniegtu augstu vides vispārējās aizsardzības līmeni kopumā.

Nosakot labākās pieejamās metodes, īpašība uzmanība būtu jāpievērš IV pielikumā uzskaitītajiem apsvērumiem;

- 13) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai – gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti, – persona, kurai deleģētas noteicošas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisko darbību;
- 14) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – to apvienības, organizācijas vai grupas;
- 15) "attiecīgā sabiedrības daļa" ir sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt vai kura ir ieinteresēta lēmuma pieņemšanā par atļaujas izsniegšanu vai atjaunināšanu vai par atļaujas piešķiršanas nosacījumiem; piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskās organizācijas, kuras cīnās par vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, ir ieinteresētas.

3. pants

Vispārīgie principi, kuri reglamentē operatoru pamatsaistības

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, ka kompetentās iestādes nodrošina, lai iekārtas tiek ekspluatētas tā, ka:
- a) tiek veikti visi vajadzīgie preventīvie pasākumi piesārņojuma novēršanai, jo īpaši – izmantojot labākās pieejamās metodes;
- b) nerodas būtisks piesārņojums;

- c) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem⁽¹⁾ nerodas atkritumi; gadījumos, kad atkritumi rodas, tie tiek pārstrādāti vai – gadījumos, kad pārstrāde ir tehniski un ekonomiski neiespējama, – apglabāti tā, lai tiktu novērsta vai samazināta jebkāda ietekme uz vidi;
- d) enerģija tiek izmantota efektīvi;
- e) tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi negadījumu novēršanai un to seku ierobežošanai;
- f) pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas ekspluatācijas vietas sakārtošanai apmierinošā stāvoklī.

2. Lai nodrošinātu atbilstību šim pantam, ir pietiekami, ka dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes, nosakot atļaujas nosacījumus, ņem vērā 1. punktā noteiktos vispārīgos principus.

4. pants

Atļaujas jaunām iekārtām

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunas iekārtas netiek ekspluatētas, ja nav saņemta atļauja, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu, neskarot izņēmumus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām⁽²⁾.

5. pants

Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar 3., 7., 9., 10. un 13. pantā, 14. panta a) un b) apakšpunktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā no 2007. gada 30. oktobra, neskarot īpašus Kopienas tiesību aktus.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 1., 2., 11. un 12. panta, 14. panta c) apakšpunkta, 15. panta 1. un 3. punkta, 17. un 18. panta, kā arī 19. panta 2. punkta noteikumu attiecībā uz esošajām iekārtām no 1999. gada 30. oktobra.

⁽¹⁾ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

6. pants

Pieteikumi atļauju saņemšanai

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentajai iestādei iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīti:

- a) iekārta un tās darbības;
- b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija;
- c) iekārtas emisiju avoti;
- d) apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā;
- e) no iekārtas katrā dabas vides daļā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi;
- f) paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai – gadījumos, kad tas nav iespējams, – samazinātu emisijas no iekārtas;
- g) vajadzības gadījumā pasākumi atkritumu rašanās novēršanai iekārtā vai iekārtā radušos atkritumu pārstrādei;
- h) papildu pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 3. pantā;
- i) plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē;
- j) kopsavilkums par galvenajām alternatīvām, ja tādas ir, kuras iesniedzējs ir izvērtējis.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī a) līdz j) apakšpunktos minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/82/EK (1996. gada

9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārziņāšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽¹⁾, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst šajā pantā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam.

7. pants

Integrētā pieceja atļauju izsniegšanai

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja atļauju izsniegšanā iesaistītas vairākas kompetentās iestādes, atļaujas izsniegšanas nosacījumi un procedūras ir pilnīgi saskaņotas, lai garantētu visu šajā procedūrā kompetento iestāžu efektīvu integrētu pieceju.

8. pants

Lēmumi

Neskarot citas valstu vai Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības, kompetentā iestāde piešķir atļauju, kurā ir norādīti nosacījumi, kas garantē, ka iekārta atbilst šīs direktīvas prasībām, vai, ja tas tā nav, atsakās piešķirt atļauju.

Visās piešķirtajās un grozītajās atļaujās jāiekļauj sīkas ziņas par šajā direktīvā minētajiem gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības noteikumiem.

9. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 3. un 10. pantā noteikto prasību ievērošanai attiecībā uz atļauju izsniegšanu, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, aizsargājot gaisu, ūdeni un zemi.

2. Attiecībā uz jaunām iekārtām vai gadījumos, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337/EEK 4. pants, piešķirot atļaujas, ņem vērā visu saskaņā ar minētās direktīvas 5., 6. un 7. pantu iegūto informāciju vai izdarītos secinājumus.

3. Atļaujā iekļauj piesārņojošo vielu emisijas robežvērtības, jo īpaši tās, kuras uzskaitītas III pielikumā un varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārneses iespējas no vienas dabas vides daļas (gaisa, ūdens vai zemes) citā. Vajadzības gadījumā atļaujā iekļauj atbilstošas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu apsaimniekošanai. Attiecīgā gadījumā robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem.

⁽¹⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

Iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, saskaņā ar šo punktu noteiktajās emisijas robežvērtībās ņem vērā praktiskus apsvērumus par attiecīgā veida iekārtām.

Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā⁽¹⁾, saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisijas robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.

Saistībā ar darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām, kuras emitē oglekļa dioksīdu objektā.

Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.

Trešā, ceturtā un piektā daļa neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Kopienas tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

4. Neskarot 10. pantu, emisijas robežvērtības, ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, kas minēti 3. punktā, nosaka, pamatojoties uz labākajām pieejamām metodēm, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus. Jebkurā gadījumā atļaujas izsniegšanas nosacījumos paredz noteikumus, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu, kā arī nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

5. Atļaujā norāda piemērotas noplūdes monitoringa prasības, norādot mērījumu metodes un biežumu, novērtēšanas procedūru un pienākumu sniegt kompetentajai iestādei datus, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošanas pārbaudei.

Attiecībā uz iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, šajā punktā minētajos pasākumos var ņemt vērā izmaksas un priekšrocības.

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

6. Atļaujās norāda pasākumus, kuri attiecas uz citiem nosacījumiem, kas nav parastie darbības nosacījumi. Tādējādi gadījumos, kad pastāv risks, ka var tikt ietekmēts vides stāvoklis, paredz attiecīgu noteikumu gadījumiem, kad iekārta tiek palaista, rodas noplūdes, darbības traucējumi, notiek iekārtas īslaicīga apturēšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana.

Atļaujā var iekļaut arī pagaidu atkāpes no 4. punktā noteiktajām prasībām, ja kompetentās iestādes apstiprinātais sanācijas plāns nodrošina, ka šīs prasības tiks ievērotas sešus mēnešus, un gadījumos, kad projekts nodrošina piesārņojuma samazināšanos.

7. Atļaujās šīs direktīvas prasību ievērošanai var iekļaut citus šādu īpašus nosacījumus pēc dalībvalsts vai kompetentās iestādes ieskatiem.

8. Neskarot pienākumu ieviest atļaujas izsniegšanas procedūru saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis vispārīgos saistošos noteikumos var paredzēt konkrētas prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu veidiem, tos neiekļaujot individuālajos atļaujas izsniegšanas nosacījumos, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta integrēta pieeja un ekvivalents un augsts vides aizsardzības līmenis kopumā.

10. pants

Labākās pieejamās metodes un vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši paredz papildu nosacījumus, neskarot citus pasākumus, kurus varētu veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

11. pants

Labāko pieejamo metožu izmaiņas

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo metožu izmaiņām vai ir par tām informēta.

12. pants

Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetentās iestādes par jebkādam plānotajām ekspluatācijas izmaiņām. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes atjaunina atļaujas vai atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatora plānotās būtiskās izmaiņas tiek veiktas tikai pēc tam, kad ir izsniegta atļauja saskaņā ar šo direktīvu. Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā jānorāda tās iekārtu daļas un tie 6. pantā minētie aspekti, kurus var skart attiecīgās izmaiņas. *Mutatis mutandis* piemēro 3. panta, 6. līdz 10. panta, 15. panta 1., 2. un 3. punkta noteikumus.

13. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu pārskatīšana un atjaunināšana, ko veic kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

2. Pārskatīšanu veic visos gadījumos, kad:

- a) iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka jāpārskata atļaujā noteiktās esošās emisijas robežvērtības vai arī atļaujā jāiekļauj jaunas attiecīgas robežvērtības;
- b) sakarā ar būtiskām izmaiņām labākajās pieejamās metodēs ir iespējams bez pārmērīgi augstām izmaksām ievērojami samazināt emisijas;
- c) procesa vai darbības ekspluatācijas drošībai jāizmanto citas metodes;
- d) to nosaka jaunie Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumi.

14. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošana

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) iekārtu ekspluatācijas laikā to operatori ievēro atļaujas izsniegšanas nosacījumus;
- b) operatori regulāri informē kompetento iestādi par noplūžu monitoringa rezultātiem un nekavējoties ziņo par starpgadījumu vai negadījumu, kuram ir būtiska ietekme uz vidi;

- c) iekārtu operatori kompetentās iestādes pārstāvjiem sniedz palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai veiktu iekārtu pārbaudes, ņemtu paraugus un vāktu informāciju, kura tiem vajadzīga, pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

15. pants

Pieceja informācijai un sabiedrības iesaistīšanās atļauju izsniegšanas procedūrā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties procedūrā, kas skar:

- a) atļaujas izsniegšanu jaunai iekārtai;
- b) atļaujas izsniegšanu par jebkuru būtisku izmaiņu;
- c) atļaujas vai atļaujas nosacījumu atjaunināšanu iekārtām saskaņā ar 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Šādas līdzdalības gadījumā piemēro procedūru, kas izklāstīta V pielikumā.

2. Sabiedrībai dara pieejamus noplūžu monitoringa rezultātus, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā un kuri vajadzīgi saskaņā ar 9. pantā minētajiem atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

3. 1. un 2. punktu piemēro, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai⁽¹⁾ 4. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktos ierobežojumus.

4. Pēc lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde saskaņā ar attiecīgo procedūru informē sabiedrību un dara tai pieejamu šādu informāciju:

- a) lēmuma saturs, tostarp atļaujas kopija un visu nosacījumu un atļaujas vēlāku atjauninājumu kopija; un
- b) pēc attiecīgās sabiedrības daļas pausto bažu un viedokļu izpētes – iemesli un apsvērumi, kas ir šā lēmuma pamatā, tostarp informācija par sabiedrības līdzdalības procesu.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

16. pants

Iespēja vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar konkrētās valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā ar likumu noteiktā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, lai apstrīdētu tādu lēmumu, darbību vai bezdarbību būtības vai procesuālo likumību, uz kuru attiecas šīs direktīvas noteikumi par sabiedrības līdzdalību, ja:

- a) tie ir pietiekami ieinteresēti vai
- b) ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums – kuru tiesības ir aizskartas.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, darbības vai bezdarbību var apstrīdēt.

3. Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārumu, paturot prātā mērķi – nodrošināt attiecīgajai sabiedrības daļai tiesas pieejamību. Tālab 1. punkta a) apakšpunkta sakarā jebkuras minētajām prasībām atbilstošas nevalstiskās organizācijas, kas veicina vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, interesi uzskata par pietiekamu.

Piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kuras var tikt aizskartas.

4. Šā panta noteikumi neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un – ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība – tie neietekmē prasību pirms tiesu pārskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā pārskatīšanas procedūrā.

Visas šīs procedūras ir godīgas, taisnīgas, savlaicīgas un ne pārmērīgi dārgas.

5. Lai veicinātu šā panta noteikumu efektivitāti, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu pārskatīšanas procedūrām.

17. pants

Informācijas apmaiņa

1. Informācijas apmaiņai dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai reizi trijos gados un pirmoreiz pirms 2001. gada 30. aprīļa nosūtītu Komisijai pieejamos reprezentatīvos datus

par robežvērtībām, kuras konkrētiem darbību veidiem noteiktas saskaņā ar I pielikumu, un, attiecīgā gadījumā, ziņas par labākajām pieejamām metodēm, ar kurām tās ir iegūtas, jo īpaši saskaņā ar 9. pantu. Turpmāk dati jāpapildina saskaņā ar šā panta 3. punktā noteikto procedūru.

2. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ieinteresētajām nozarēm par labākajām pieejamām metodēm, attiecīgo monitoringu un to pilnveidošanu.

Reizi trijos gados Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus.

3. Reizi trijos gados un pirmo reizi par laikposmu no 1999. gada 30. oktobra līdz 2002. gada 30. oktobrim ieskaitot dalībvalstis Komisijai nosūta ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu. Šo ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi⁽¹⁾, 6. panta 2. punktā noteikto procedūru. Minēto anketu vai formu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms ziņojumā aptvertā laikposma sākuma. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms.

Kopienas ziņojumu par direktīvas īstenošanu Komisija nodod atklātībā deviņu mēnešu laikā pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas.

Komisija sniedz Kopienas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot tiem priekšlikumus.

4. Dalībvalstis izveido vai izraugās iestādi vai iestādes, kuras ir atbildīgas par informācijas apmaiņu saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, un attiecīgi informē Komisiju.

18. pants

Pārrobežu ietekme

1. Ja dalībvalsts apzinās, ka iekārtas ekspluatācija var būtiski negatīvi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru minētās iekārtas ekspluatācija var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kurā tika iesniegts pieteikums atļaujas saņemšanai atbilstīgi 4. pantam vai 12. panta 2. punktam, tai pašā laikā, kad tā informē savus iedzīvotājus, minētajai otrai dalībvalstij nosūta visu informāciju, kas jāsniedz vai jādara pieejama saskaņā ar V pielikumu. Šāda informācija ir pamats visām abu dalībvalstu apspriedēm, kas vajadzīgas divpusējām attiecībām un ko veic, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos tās dalībvalsts sabiedrībai, kuras teritorijā iespējama nelabvēlīga ietekme uz vidi, noteiktu laiku būtu pieejami arī pieteikumi atļauju izsniegšanai un lai tai ir tiesības paust viedokli, pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

3. Visu atbilstīgi 1. un 2. punktam notikušo apspriežu rezultāti jāņem vērā, kad kompetentā iestāde pieņem lēmumu par iesniegto pieteikumu.

4. Kompetentā iestāde visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešanās atbilstīgi 1. punktam, informē par pieteikuma sakarā pieņemto lēmumu un nosūta tām 15. panta 4. punktā paredzēto informāciju. Šīs dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto informāciju piemērotā veidā dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai šo valstu teritorijā.

19. pants

Emisijas robežvērtības Kopienā

1. Gadījumos, kad, pamatojoties jo īpaši uz 17. pantā paredzēto informācijas apmaiņu, tiek identificēta vajadzība pēc rīcības Kopienas līmenī, Eiropas Parlaments un Padome, pēc Komisijas priekšlikuma, nosaka emisijas robežvērtības saskaņā ar Līgumā noteiktajām procedūrām:

a) I pielikumā uzskaitītajiem iekārtu veidiem, izņemot atkritumu apglabāšanas poligonus, uz kuriem attiecas minētā pielikuma 5.1. un 5.4. punkts;

un

b) III pielikumā minētajām piesārņojošām vielām.

2. Ja nav tādu Komisijas emisijas robežvērtību, kas noteiktas saskaņā ar šo direktīvu, tad I pielikumā uzskaitītajām iekārtām par minimālajām emisijas robežvērtībām, ievērojot šo direktīvu, izmanto attiecīgās emisijas robežvērtības, kuras noteiktas II pielikumā uzskaitītajās direktīvās un citos Kopienas tiesību aktos.

3. Neskarot šīs direktīvas prasības, tehniskās prasības attiecībā uz atkritumu apglabāšanas poligoniem, uz kuriem attiecas

I pielikuma 5.1. un 5.4. punkts, ir noteiktas Padomes Direktīvā 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem⁽¹⁾.

20. pants

Pārejas noteikumi

1. Kamēr kompetentās iestādes vēl nav īstenojušas šīs direktīvas 5. pantā noteiktos pasākumus, attiecībā uz esošajām iekārtām saistībā ar darbībām, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro Direktīvas 84/360/EEK, Direktīvas 2006/11/EK 4. panta, 5. panta un 6. panta 2. punkta noteikumus un noteikumus, kuri attiecas uz atļauju izsniegšanas sistēmu II pielikumā uzskaitītajās direktīvās, neskarot Direktīvā 2001/80/EK paredzētos izņēmumus.

2. II pielikumā uzskaitīto direktīvu attiecīgos noteikumus par atļauju izsniegšanas sistēmām saistībā ar I pielikumā minētajām darbībām neattiecina uz iekārtām, kuras ir neesošas iekārtas 2. panta 4. punkta nozīmē.

3. Direktīvu 84/360/EEK atceļ 2007. gada 30. oktobrī.

Vajadzības gadījumā pēc Komisijas priekšlikuma Padome vai Eiropas Parlaments un Padome izdara grozījumus II pielikumā uzskaitīto direktīvu attiecīgajos noteikumos, lai tās pielāgotu šīs direktīvas prasībām līdz 2007. gada 30. oktobrim.

21. pants

Paziņojums

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Atcelšana

Direktīvu 96/61/EK, kā tā grozīta ar aktiem, kuri uzskaitīti VI pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts VI pielikuma B daļā.

⁽¹⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 15. janvārī

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. LENARČIČ

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 1. PANTĀ MINĒTO RŪPNIECISKO DARBĪBU VEIDI

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, kuras izmanto jaunu produktu un procesu pētniecībai, izstrādei un testēšanai.
2. Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām vai apjomiem. Gadījumos, kad viens operators vienā iekārtā vai vienā teritorijā veic vairākas darbības, kuras iekļautas vienā apakšpozīcijā, šādu darbību jaudas ir jāsaskaita.

1. Energētikas nozares

- 1.1. Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju virs 50 MW.

- 1.2. Minerāleļļas un gāzes pārstrādes rūpnīcas.

- 1.3. Koksa krāsnis.

- 1.4. Akmeņogļu gazifikācijas un šķīdināšanas iekārtas.

2. Metālu ražošana un pārstrāde

- 2.1. Metāla rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšanas vai saķepināšanas iekārtas.

- 2.2. Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp liešanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par 2,5 tonnām stundā.

- 2.3. Melno metālu pārstrādes iekārtas:

- a) karstās velmētavas ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
- b) kaluves ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā siltumspēja ir lielāka par 20 MW;
- c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par divām tonnām neapstrādāta tērauda stundā.

- 2.4. Melno metālu liešanas iekārtas ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 20 tonnām dienā.

- 2.5. Iekārtas:

- a) neattīrītu krāsaino metālu ražošanai no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos;
- b) krāsaino metālu kausēšanai, tostarp leģēšanai, ieskaitot reģenerētus produktus (rafinēšana, liešana u.c.), ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmijam ir lielāka par četrām tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem – lielāka par 20 tonnām dienā.

- 2.6. Iekārtas metālu un plastmasu virsmas elektrolītiskai vai ķīmiskai apstrādei, ja apstrādes tvertnu tilpums ir lielāks par 30 m³.

3. Minerālu rūpniecība

- 3.1. Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai kaļķa ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā.

- 3.2. Iekārtas azbesta ražošanai un tādu izstrādājumu ražošanai, kuru pamatā ir azbests.

- 3.3. Tādas iekārtas stikla ražošanai, ieskaitot stiklšķiedras ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā.
- 3.4. Tādas iekārtas minerālvielu kausēšanai, ieskaitot minerālšķiedru ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā.
- 3.5. Tādas iekārtas keramikas izstrādājumu ražošanai, tos apdedzinot, jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošanai, kuru ražošanas jauda ir lielāka par 75 tonnām dienā un/vai krāsns ietilpība lielāka par 4 m³, un krāsns krāvuma blīvums lielāks par 300 kg/m³.

4. Ķīmiskā rūpniecība

Ražošana attiecībā uz šajā iedaļā iekļautajiem darbības veidiem ir rūpnieciska ražošana, ķīmiski pārstrādājot 4.1. līdz 4.6. punktā uzskaitītās vielas vai vielu grupas.

4.1. Ķīmiskās iekārtas pamata organisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:

- a) parasto ogļūdeņražu (lineāru vai ciklisku, piesātinātu vai nepiesātinātu, alifātisku vai aromātisku) iegūšanai;
- b) skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, acetātu, ēteru, peroksīdu, epoksīdsveķu, iegūšanai;
- c) sēru saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
- d) slāpekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozosavienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrīlu, cianātu, izocianātu, iegūšanai;
- e) fosforu saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
- f) halogēnogļūdeņražu iegūšanai;
- g) metālorganisko savienojumu iegūšanai;
- h) galveno plastmasas materiālu (polimēri, sintētiskās šķiedras un celulozes šķiedras) iegūšanai;
- i) sintētiskā kaučuka iegūšanai;
- j) krāsvielu un pigmentu iegūšanai;
- k) virsmas aktīvo vielu iegūšanai.

4.2. Ķīmiskās iekārtas pamata neorganisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:

- a) tādu gāzu iegūšanai kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;
- b) tādu skābju iegūšanai kā hromskābe, fluorūdeņražskābe, fosforskābe, slāpekļskābe, hlorūdeņražskābe, sērskābe, oleums, sērskābes;
- c) tādu bāzu iegūšanai kā amonija hidroksīds, kālija hidroksīds, nātrija hidroksīds;
- d) tādu sāļu iegūšanai kā amonija hlorīds, kālija hlorāts, kālija karbonāts, nātrija karbonāts, perborāts, sudraba nitrāts;
- e) nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisku savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda, iegūšanai.

- 4.3. Ķīmiskās iekārtas fosforu, slāpekli vai kāliju saturošu mēslošanas līdzekļu (vienkāršo vai kombinēto minerālmēsļu) ražošanai.
- 4.4. Ķīmiskās iekārtas augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu ražošanai.
- 4.5. Iekārtas pamata farmaceitisku preparātu ražošanai ķīmiskos vai bioloģiskos procesos.
- 4.6. Ķīmiskās iekārtas sprāgstvielu ražošanai.

5. Atkritumu apsaimniekošana

Neskarot Direktīvas 2006/12/EK 11. pantu vai Padomes Direktīvas 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾ 3. pantu.

- 5.1. Tādas iekārtas bīstamo atkritumu apglabāšanai vai reģenerācijai, kā noteikts sarakstā, kas minēts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 4. punktā, Direktīvas 2006/12/EK II. A un II. B pielikumā (darbības R1, R5, R6, R8 un R9), kā arī Padomes Direktīvā 75/439/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par atkritumēlļu apglabāšanu ⁽²⁾, kuru jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā.
- 5.2. Sadzīves atkritumu (mājsaimniecības un līdzīgi tirdzniecības, ražošanas un iestāžu atkritumi) sadedzināšanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par trim tonnām stundā.
- 5.3. Tādas iekārtas nebīstamo atkritumu apglabāšanai, kā noteikts Direktīvas 2006/12/EK II. A pielikuma D8 un D9 pozīcijā, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā.
- 5.4. Atkritumu poligoni, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus.

6. Citas darbības

- 6.1. Rūpnieciskas iekārtas šādu izstrādājumu ražošanai:

a) celulozes ražošanai no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem;

b) papīra un kartona ražošanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā.

- 6.2. Šķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrādes (piemēram, mazgāšanas, balināšanas, merserizācijas) vai to krāsošanas iekārtas, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā.

- 6.3. Tādas iekārtas ādu miecēšanai, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā.

- 6.4. a) Kautuves ar liemeņu ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā;

b) apstrādes un pārstrādes iekārtas pārtikas produktu ražošanai no:

— dzīvnieku izcelsmes izejvielām (izņemot pienu) ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā,

— augu izcelsmes izejvielām ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 300 tonnām dienā (vidēji ceturksnī);

c) piena apstrādes un pārstrādes iekārtas, kurās pieņem vairāk nekā 200 tonnas piena dienā (vidēji gadā).

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.).

- 6.5. Tādas iekārtas dzīvnieku liķu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšanai vai pārstrādei, kuru jauda lielāka par 10 tonnām dienā.
- 6.6. Iekārtas intensīvai putnu vai cūku audzēšanai ar vairāk nekā:
- a) 40 000 vietām mājp�utņiem;
 - b) 2 000 vietām gaļas cūkām (virs 30 kg) vai
 - c) 750 vietām sivēnmātēm.
- 6.7. Tādas iekārtas vielu, objektu vai produktu virsmas apstrādei, izmantojot organiskos šķīdinātājus – jo īpaši apretēšanai, iespiešanai, pārklāšanai, attaukošanai, impregnēšanai, līmēšanai, apdrukāšanai, tīrīšanai vai piesūcināšanai –, kuru jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā.
- 6.8. Iekārtas ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošanai, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju.
-

II PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 19. PANTA 2. UN 3. PUNKTĀ UN 20. PANTĀ MINĒTO DIREKTĪVU SARAKSTS

1. Padomes Direktīva 87/217/EEK (1987. gada 19. marts) par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu
2. Padomes Direktīva 82/176/EEK (1982. gada 22. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisiju sārnu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecībā
3. Padomes Direktīva 83/513/EEK (1983. gada 26. septembris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz kadmija emisijām
4. Padomes Direktīva 84/156/EEK (1984. gada 8. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārnu metālu hlorīdu elektrolīze
5. Padomes Direktīva 84/491/EEK (1984. gada 9. oktobris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām
6. Padomes Direktīva 86/280/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā
7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu
8. Padomes Direktīva 92/112/EEK (1992. gada 15. decembris) par procedūrām tādu programmu saskaņošanai, kuras paredzētas, lai samazinātu un galīgi likvidētu titāna dioksīda rūpniecības radīto piesārņojumu
9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām
10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/11/EK (2006. gada 15. februāris) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē
11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem
12. Padomes Direktīva 75/439/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par atkritumeļļu apglabāšanu
13. Padomes Direktīva 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem
14. Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem

III PIELIKUMS

**ORIENTĒJOŠS TO GALVENO PIESĀRŅOJOŠO VIELU SARAKSTS, KURAS JĀŅEM VĒRĀ, JA TĀS ATTIECAS
UZ EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBU NOTEIKŠANU****Gaiss**

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
3. Oglekļa oksīds
4. Gaistoši organiskie savienojumi
5. Metāli un to savienojumi
6. Putekļi
7. Azbests (suspendētas daļiņas, šķiedra)
8. Hlors un tā savienojumi
9. Fluors un tā savienojumi
10. Arsēns un tā savienojumi
11. Cianīdi
12. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, darbojoties caur gaisu, ir pierādītas
13. Polihlordibenzodioksīni un polihlordibenzofurāni

Ūdens

1. Halogēnorganiski savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē
 2. Fosfororganiskie savienojumi
 3. Alvorganiskie savienojumi
 4. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, ūdens vidē vai caur to ir pierādītas
 5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas
 6. Cianīdi
 7. Metāli un to savienojumi
 8. Arsēns un tā savienojumi
 9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi
 10. Vielu suspensijas
 11. Vielas, kuras veicina eitrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti)
 12. Vielas, kurām ir nelabvēlīga ietekme uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, KSP u.c.)
-

IV PIELIKUMS

Apsvērumi, kuri parasti vai īpašos gadījumos jāņem vērā, izvēloties 2. panta 12. punktā noteiktās labākās pieejamās metodes, ņemot vērā pasākuma iespējamās izmaksas un priekšrocības, kā arī piesardzības un profilakses principus:

- 1) mazatkritumu tehnoloģiju izmantošana;
 - 2) mazāk kaitīgu vielu izmantošana;
 - 3) procesos radušos un izlietoto vielu un, attiecīgos gadījumos, arī atkritumu reģenerācijas un pārstrādes veicināšana;
 - 4) līdzīgi darbības procesi, iekārtas vai metodes, kas sekmīgi izmēģinātas rūpnieciskā mērogā;
 - 5) tehnoloģiskie sasniegumi, izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos;
 - 6) attiecīgo emisiju īpašības, iedarbība un apjoms;
 - 7) termiņi jaunu vai esošo iekārtu nodošanai ekspluatācijā;
 - 8) labāko pieejamo metožu ieviešanai vajadzīgais laiks;
 - 9) procesā izmantojamo izejvielu (arī ūdens) patēriņš un īpašības, un energoefektivitāte;
 - 10) nepieciešamība novērst vai samazināt līdz minimumam emisiju kopējo ietekmi uz vidi un ietekmes uz vidi risku;
 - 11) nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi;
 - 12) informācija, kuru publicējusi Komisija, ievērojot 17. panta 2. punkta otro daļu, vai starptautiskās organizācijas.
-

V PIELIKUMS

SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBA LĒMUMU PIEŅĒMŠANĀ

1. Pēc iespējas agrīnākā lēmuma pieņemšanas stadijā vai, vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrību informē (ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos sabiedrības saziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) par šādiem jautājumiem:
 - a) pieteikums atļaujas saņemšanai vai, attiecīgi, atļaujas atjaunināšanai vai piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar 15. panta 1. punktu, tostarp 6. panta 1. punktā uzskaitīto elementu apraksts;
 - b) attiecīgā gadījumā – to, ka lēmums jāpieņem pēc valsts vai pārrobežu mēroga ietekmes uz vidi novērtējuma vai pēc dalībvalstu apspriešanās saskaņā ar 18. pantu;
 - c) sīkāka informācija par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt attiecīgu informāciju, un kam var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;
 - d) iespējamo lēmumu būtība vai – ja iespējams tikai viens lēmums – lēmuma projekts;
 - e) attiecīgā gadījumā – sīkākas ziņas par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
 - f) norāde uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu vai veidu;
 - g) sīkākas ziņas par sabiedrības līdzdalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi, ievērojot 5. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrības daļai ir pieejami:
 - a) saskaņā ar valsts tiesību aktiem – būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kurus kompetentā iestāde vai iestādes ir saņēmušas līdz laikam, kad attiecīgo sabiedrības daļu informē saskaņā ar 1. punktu;
 - b) saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK – 1. punktā neminēta informācija, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņem saskaņā ar 8. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc attiecīgās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar 1. punktu.
3. Attiecīgā sabiedrības daļa ir tiesīga pirms lēmuma pieņemšanas kompetentajai iestādei paust atsauksmes un viedokļus.
4. Pieņemot lēmumu, pienācīgi jāievēro saskaņā ar šo pielikumu notikušās apspriešanās rezultāti.
5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtīt informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējā laikrakstā) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju). Dažādos lemtāvos jāparedz pieņemami termiņi, ar tiem atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pielikumu.

VI PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar turpmākiem grozījumiem (minēta 22. pantā)

Padomes Direktīva 96/61/EK
(OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK
(OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.)

Tikai 4. pants un II pielikums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK
(OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.)

Tikai 26. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

Tikai III pielikuma 61. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006
(OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.)

Tikai 21. panta 2. punkts

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos (minēts 22. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
96/61/EK	1999. gada 30. oktobris
2003/35/EK	2005. gada 25. jūnijs
2003/87/EK	2003. gada 31. decembris

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 96/61/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. pants, 1.–9. punkts	2. pants, 1.–9. punkts
2. pants, 10. punkts, a) apakšpunkts	2. pants, 10. punkts
2. pants, 10. punkts, b) apakšpunkts	2. pants, 11. punkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, pirmais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, a) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, otrais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, b) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, trešais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, c) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, otrā daļa	2. pants, 12. punkts, otrā daļa
2. pants, 12. punkts	2. pants, 13. punkts
2. pants, 13. punkts	2. pants, 14. punkts
2. pants, 14. punkts	2. pants, 15. punkts
3. pants, pirmā daļa	3. pants, 1. punkts
3. pants, otrā daļa	3. pants, 2. punkts
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, pirmais līdz desmitais ievilkums	6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, a) līdz j) apakšpunkts
6. pants, 1. punkts, otrā daļa	6. pants, 1. punkts, otrā daļa
6. pants, 2. punkts	6. pants, 2. punkts
7. līdz 12. pants	7. līdz 12. pants
13. pants, 1. punkts	13. pants, 1. punkts
13. pants, 2. punkts, ievadvārdi	13. pants, 2. punkts, ievadvārdi
13. pants, 2. punkts, pirmais līdz ceturtais ievilkums	13. pants, 2. punkts, a) līdz d) apakšpunkts
14. pants, ievadvārdi	14. pants, ievadvārdi
14. pants, pirmais līdz trešais ievilkums	14. pants, a) līdz c) apakšpunkts
15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, pirmais līdz trešais ievilkums	15. pants, 1. punkts, a) līdz c) apakšpunkts
15. pants, 1. punkts, otrā daļa	15. pants, 1. punkts, otrā daļa
15. pants, 2. punkts	15. pants, 2. punkts
15. pants, 4. punkts	15. pants, 3. punkts
15. pants, 5. punkts	15. pants, 4. punkts
15.a pants, pirmā daļa, ievadvārdi un nobeiguma vārdi	16. pants, 1. punkts
15.a pants, pirmā daļa, a) un b) apakšpunkts	16. pants, 1. punkts, a) un b) apakšpunkts

Direktīva 96/61/EK	Šī direktīva
15.a pants, otrā daļa	16. pants, 2. punkts
15.a pants, trešā daļa, pirmais un otrais teikums	16. pants, 3. punkts, pirmā daļa
15.a pants, trešā daļa, trešais teikums	16. pants, 3. punkts, otrā daļa
15.a pants, ceturrtā daļa	16. pants, 4. punkts, pirmā daļa
15.a pants, piektā daļa	16. pants, 4. punkts, otrā daļa
15.a pants, sestā daļa	16. pants, 5. punkts
16. pants	17. pants
17. pants	18. pants
18. pants, 1. punkts, ievadvārdi un nobeiguma vārdi	19. pants, 1. punkts
18. pants, 1. punkts, pirmais un otrais ievilkums	19. pants, 1. punkts, a) un b) apakšpunkts
18. pants, 2. punkts, pirmā daļa	19. pants, 2. punkts
18. pants, 2. punkts, otrā daļa	19. pants, 3. punkts
19. pants	—
20. pants, 1. punkts	20. pants, 1. punkts
20. pants, 2. punkts	20. pants, 2. punkts
20. pants, 3. punkts, pirmā daļa	20. pants, 3. punkts, pirmā daļa
20. pants, 3. punkts, otrā daļa	—
20. pants, 3. punkts, trešā daļa	20. pants, 3. punkts, otrā daļa
21. pants, 1. punkts	—
21. pants, 2. punkts	21. pants
—	22. pants
22. pants	23. pants
23. pants	24. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	III pielikums
IV pielikums	IV pielikums
V pielikums	V pielikums
—	VI pielikums
—	VII pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/2/EK

(2008. gada 15. janvāris)

par lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauku un priekšējā stikla tīrītājiem

(Kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 74/347/EEK (1974. gada 25. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauku un priekšējā stikla tīrītājiem ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Direktīva 74/347/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par Kopienas tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Padomes Direktīvā 74/150/EEK, kā tā aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/37/EK (2003. gada 26. maijs), kas attiecas uz tipa apstiprinājumu lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām ⁽⁵⁾ un kas nosaka tehniskos priekšrakstus attiecībā uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības riteņtraktoru redzamības lauka un priekšējā stikla tīrītāju projektēšanu un izgatavošanu. Šie tehniskie priekšraksti attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai EK tipa apstiprinājuma procedūra, kas paredzēta Direktīvā

2003/37/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru traktora tipu. Tādējādi Direktīvā 2003/37/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktoriem, to piekabēm un maināmām velkamām mašīnām kopā ar to sistēmām, detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai direktīvai.

- (3) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai, kā norādīts II pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. "Lauksaimniecības vai mežsaimniecības traktors" ir jebkurš mehāniskais transportlīdzeklis, kuram ir riteņi vai kāpurķēdes un vismaz divas asis, kura galvenā funkcija ir vilces spēka radīšana un kurš ir īpaši konstruēts, lai vilktu, stumtu, pārvietotu vai darbinātu noteiktus lauksaimniecības vai mežsaimniecības darbarīkus, mehānismus vai piekabes. Tas var būt aprīkots kravu un pasažieru pārvadāšanai.

2. Šī direktīva attiecas tikai uz tiem 1. punktā definētajiem traktoriem, kuri aprīkoti ar pneimatiskajām riepiem un kuru maksimālais paredzētais ātrums ir starp 6 un 40 km/h.

2. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst atteikt traktora EK vai valsts tipa apstiprinājumu, atsaucoties uz priekšējā stikla tīrītājiem, ja tie atbilst I pielikumā noteiktajām prasībām.

3. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst atteikt traktoru reģistrāciju vai aizliegt to pārdošanu, nodošanu ekspluatācijā vai lietošanu, atsaucoties uz priekšējā stikla tīrītājiem, ja tie atbilst I pielikumā noteiktajām prasībām.

4. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai I pielikuma prasības pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2003/37/EK 20. panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV C 161, 13.7.2007., 35. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 19. jūnija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 17. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 191, 15.7.1974., 5. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/54/EK (OV L 277, 10.10.1997., 24. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. II pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 171, 9.7.2003., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

5. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Ar šo atceļ Direktīvu 74/347/EEK, kā tā grozīta ar direktīvām, kas uzskaitītas II pielikuma A daļā, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai, kā norādīts II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas III pielikumā.

7. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008. gada 1. maija.

8. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 15. janvārī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. LENARČIČ

I PIELIKUMS

REDZAMĪBAS LAUKS

DEFINĪCIJAS UN PRASĪBAS

1. DEFINĪCIJAS.

1.1. **Redzamības lauks**

“Redzamības lauks” ir visi tie uz priekšu un uz sāniem vērstie virzieni, kuros traktora vadītājs var redzēt.

1.2. **Atskaites punkts**

“Atskaites punkts” ir traktora vadītāja acu stāvoklis, kas tradicionāli pieņemts par vienu punktu. Atskaites punkts atrodas plaknē, kura ir paralēla traktora gareniskajai vidus plaknei un kurā ir sēdekļa centrs, 700 mm vertikāli virs līnijas, kur minētā plakne krustojas ar sēdekļa virsmu, un 270 mm iegurnā balsta virzienā no vertikālās plaknes, kurā atrodas sēdekļa virsmas priekšējā šķautne, un perpendikulāra traktora gareniskajai vidus plaknei (1. attēls). Tā nosaka atskaites punktu, kad sēdekļis nav noslogots un ir noregulēts centrālajā stāvoklī, kādu norādījis traktora izgatavotājs.

1.3. **Redzamības pusloks**

“Redzamības pusloks” ir pusloks, ko veido 12 m rādiuss ap punktu, kas atrodas ceļa horizontālajā plaknē vertikāli zem atskaites punkta, tā, ka traktora braukšanas virzienā pusloks atrodas traktora priekšā un pusloka diametrs ir taisnā leņķī pret traktora garenvirziena asi (2. attēls).

1.4. **Aizseguma efekts**

“Aizseguma efekts” ir to redzamības pusloka sektoru hordas, kuru redzamību aizsedz konstrukcijas detaļas, piemēram, jumta balsti, gaisa ielūdes ierīces vai izplūdes skursteņi un priekšējā stikla ietvars.

1.5. **Redzamības sektors**

“Redzamības sektors” ir redzamības lauka daļa, ko ierobežo:

1.5.1. augšā –

horizontāla plakne, kurā atrodas atskaites punkts;

1.5.2. ceļa plaknē –

zona, kas atrodas ārpus redzamības pusloka un ir tā redzamības pusloka sektora turpinājums, kura horda ir 9,5 m gara un perpendikulāra plaknei, kas ir paralēla traktora gareniskajai vidusplaknei, kurā atrodas vadītāja sēdekļa centrs, un ko minētā plakne sadala divās daļās.

1.6. **Priekšējā stikla tīrītāju tīrītais laukums**

“Priekšējā stikla tīrītāju tīrītais laukums” ir priekšējā stikla ārējās virsmas laukums, ko tīra priekšējā stikla tīrītāji.

2. PRASĪBAS

2.1. **Vispārīgi noteikumi**

Traktoru projektē un aprīko tā, lai, braucot pa ceļu un ekspluatējot lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā, vadītājam ir pietiekams redzamības lauks visos parastajos apstākļos, kas attiecas uz autoceļu lietošanu un uz lauka un meža veicamiem darbiem. Redzamības lauku uzskata par pietiekamu, ja vadītājs, cik iespējams, redz daļu no abiem priekšējiem riteņiem un ja ir izpildītas turpmāk tekstā uzskaitītās prasības.

2.2. Redzamības lauka pārbaude

2.2.1. Aizseguma efekta noteikšanas procedūra

- 2.2.1.1. Traktoram jābūt novietotam uz horizontālas virsmas, kā parādīts 2. attēlā. Uz horizontāla balsta atskaites punkta līmenī jābūt diviem koncentrētās gaismas avotiem, piemēram, 2×150 W, 12 V, 65 mm attālumā un simetriski attiecībā pret atskaites punktu. Balstam jābūt grozāmam ap vertikālu asi tā centrā, un uz ass jāatrodas atskaites punktam. Aizseguma efekta mērīšanas nolūkā balstu centrē tā, lai līnija, kas savieno abus gaismas avotus, ir perpendikulāra līnijai, kura savieno aizsedzošo detaļu un atskaites punktu.

To siluetu pārklājumi, ko aizsedzošā detaļa projicē uz redzamības pusloka, kad pārmaiņus vai vienlaicīgi ieslēdz gaismas avotus, jāmēra saskaņā ar 1.4. punktu (3. attēls).

- 2.2.1.2. Aizseguma efekts nedrīkst pārsniegt 700 mm.

- 2.2.1.3. Aizseguma efektam, kuru rada blakus esošas konstrukcijas detaļas un kura platums pārsniedz 80 mm, jābūt novietotam tā, lai starp divu aizseguma efektu centriem ir vismaz 2 200 mm, mērot pa redzamības pusloka hordu.

- 2.2.1.4. Nedrīkst būt vairāk par sešiem aizseguma efektiem redzamības puslokā un vairāk par diviem redzamības sektorā, kas definēts 1.5. punktā.

- 2.2.1.5. Ārpus redzamības sektora aizseguma efekti, kas pārsniedz 700 mm, bet nepārsniedz 1 500 mm, ir pieļaujami, ja detaļas, kas tos rada, nevar pārprojektēt vai pārvietot: katrā pusē divi aizseguma efekti drīkst summēties, vienam aizseguma efektam nepārsniedzot 700 mm un otram 1 500 mm, vai būt divi aizseguma efekti, ja neviens no tiem nepārsniedz 1 200 mm.

- 2.2.1.6. Nepārskatāmas vietas, ko rada apstiprinātā tipa atpakaļskata spoguļi, var neņemt vērā, ja minētie spoguļi ir projektēti tā, ka tos nevar uzstādīt citādi.

2.2.2. Aizseguma efektu matemātiska noteikšana binokulārai redzei

- 2.2.2.1. Alternatīvi 2.2.1. punktā izklāstītajai procedūrai atsevišķu aizseguma efektu pieņemamību var noteikt matemātiski. Prasības, kas noteiktas no 2.2.1.2. līdz 2.2.1.6. punktā, attiecas uz aizseguma efektu izmēriem, izplatību un skaitu.

- 2.2.2.2. Binokulārai redzei ar 65 mm attālumu starp acu zīlīšu centriem aizseguma efektu, kas izteikts mm, aprēķina pēc formulas:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

kur:

a ir attālums milimetros starp redzamību ierobežojošo detaļu un atskaites punktu, ko mēra pa redzamības rādiusu, kurš savieno atskaites punktu, detaļas centru un redzamības pusloka perimetru; un

b ir milimetros izteikts redzamību ierobežojošās detaļas platums, ko mēra horizontāli un perpendikulāri attiecībā pret redzamības rādiusu.

2.3. Testa metodes, kas minētas 2.2. punktā, var aizstāt ar citām, ja var pierādīt, ka pēdējās ir līdzvērtīgas.

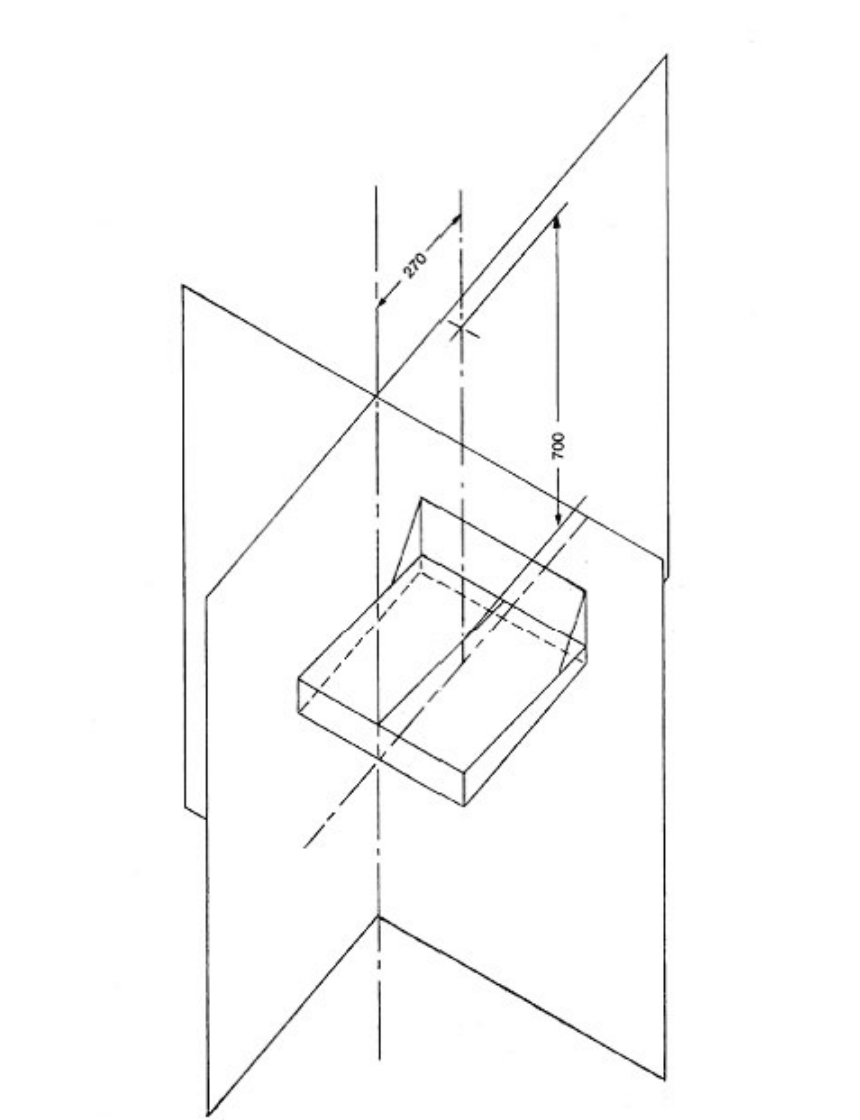
2.4. **Priekšējā stikla caurredzamais laukums**

Lai noteiktu aizseguma efektus redzamības sektorā, aizseguma efektus, ko rada priekšējā stikla ietvars un jebkurš cits šķērslis, saskaņā ar 2.2.1.4. punkta noteikumiem var uzskatīt par vienu efektu, ja attālums starp šā aizseguma efekta galējiem ārējiem punktiem nepārsniedz 700 mm.

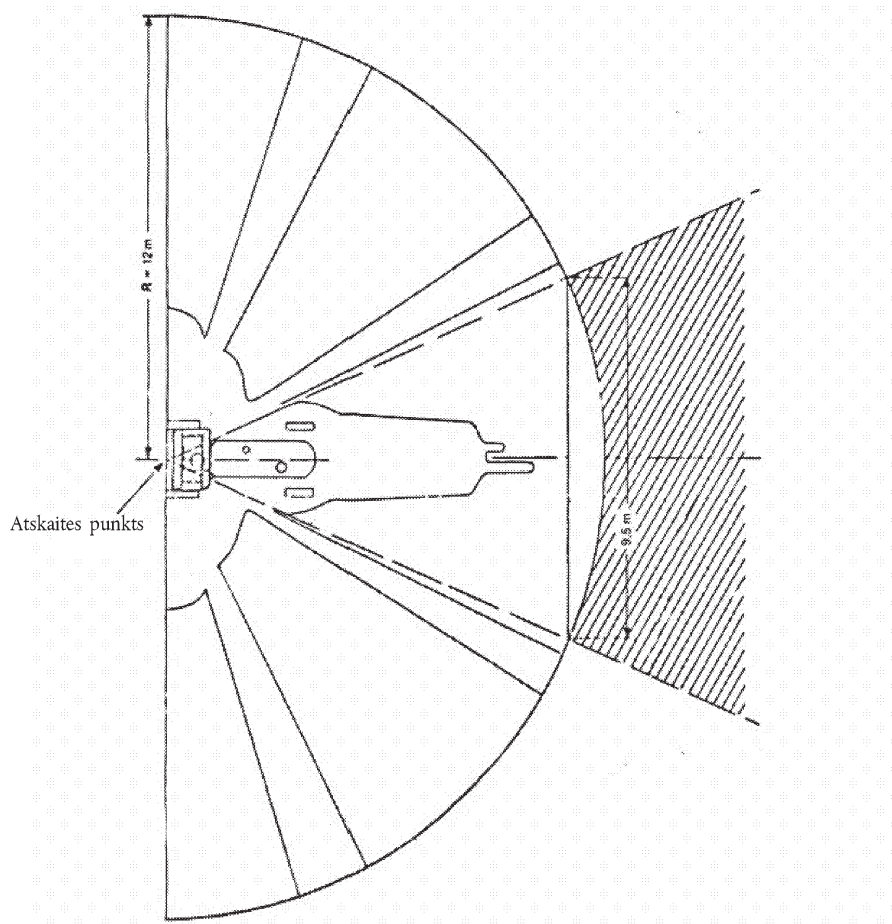
2.5. **Priekšējā stikla tīrītāji**

2.5.1. Traktori, kam ir priekšējais stikls, jāaprīko arī ar priekšējā stikla tīrītājiem, kuriem ir motora piedziņa. Šo tīrītāju tīrītajam laukumam jānodrošina netraucēts skats uz priekšu, kas atbilst vismaz 8 m garai redzamības pusloka hordai redzamības sektorā.

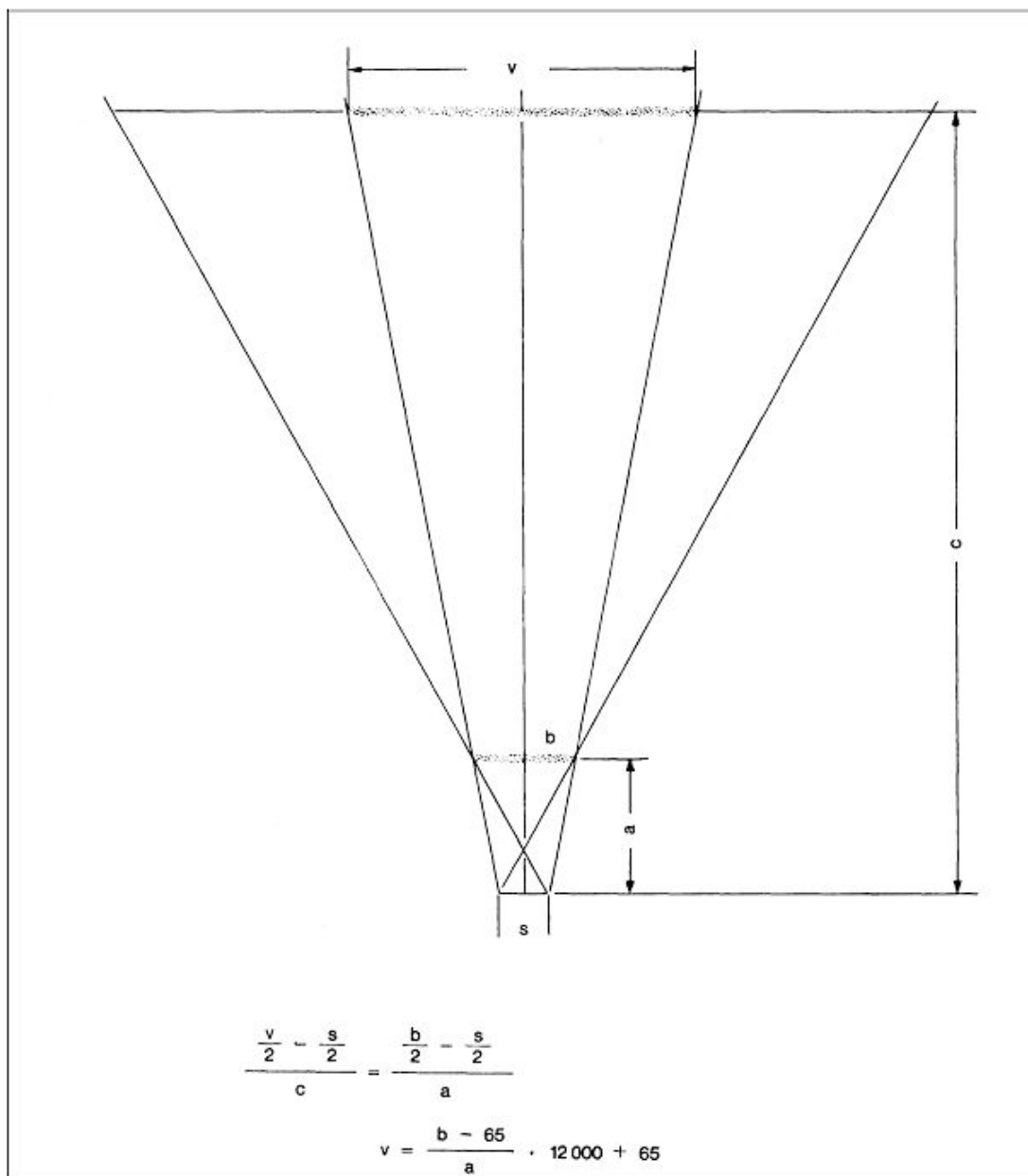
2.5.2. Priekšējā stikla tīrītāju darbības ātrumam jābūt vismaz 20 cikli minūtē.

1. attēls

2. attēls

3. attēls

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem (minēta 6. pantā)

Padomes Direktīva 74/347/EEK
(OV L 191, 15.7.1974., 5. lpp.)

Komisijas Direktīva 79/1073/EEK
(OV L 331, 27.12.1979., 20. lpp.)

Padomes Direktīva 82/890/EEK
(OV L 378, 31.12.1982., 45. lpp.)

Tikai attiecībā uz atsaucēm uz Direktīvu
74/347/EEK 1. panta 1. punktā

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/54/EK
(OV L 277, 10.10.1997., 24. lpp.)

Tikai attiecībā uz atsaucēm uz Direktīvu
74/347/EEK 1. panta pirmajā ievilkumā

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai (minēts 6. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
74/347/EEK	1976. gada 2. janvāris (*)	
79/1073/EEK	1980. gada 30. aprīlis	
82/890/EEK	1984. gada 22. jūnijs	
97/54/EK	1998. gada 22. septembris	1998. gada 23. septembris

(*) Saskaņā ar 3.a pantu, kurš ir iekļauts ar Direktīvas 79/1073/EEK 1. panta 2. punktu:

“1. No 1980. gada 1. maija neviena dalībvalsts, atsaucoties uz traktoru redzamības lauku, nedrīkst:

- atteikties piešķirt EEK tipa apstiprinājumu, izdot Direktīvas 74/150/EEK 10. panta 1. punkta pēdējā ievilkumā minēto dokumentu vai piešķirt dalībvalsts tipa apstiprinājumu kādam traktoru tipam,
- vai aizliegt traktoru nodot ekspluatācijā,

ja šo traktoru vai šā tipa traktoru redzamības lauks atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

2. No 1980. gada 1. oktobra dalībvalstis:

- vairs nedrīkst izdot Direktīvas 74/150/EEK 10. panta 1. punkta pēdējā ievilkumā minēto dokumentu tādu traktoru tipam, kuru redzamības lauks neatbilst šīs direktīvas noteikumiem,
- var atteikties piešķirt valsts tipa apstiprinājumu tādu traktoru tipam, kuru redzamības lauks neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

3. No 1983. gada 1. janvāra dalībvalstis var aizliegt tādu traktoru nodošanu ekspluatācijā, kuru redzamības lauks neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.”

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 74/347/EEK	Šī direktīva
1. līdz 3. pants	1. līdz 3. pants
3.a pants	Tabulas piezīme (*), II pielikums
4. pants	4. pants
5. pants, 1. punkts	—
5. pants, 2. punkts	5. pants
—	6. un 7. pants
6. pants	8. pants
Pielikums	I pielikums
Pielikums, 1. līdz 2.3. punkts	I pielikums, 1. līdz 2.3. punkts
Pielikums, 2.4. punkts	—
Pielikums, 2.5. punkts	I pielikums, 2.4. punkts
Pielikums, 2.6. punkts	I pielikums, 2.5. punkts
Pielikums, 1., 2. un 3. attēls	I pielikums, 1., 2. un 3. attēls
—	II pielikums
—	III pielikums

IEKŠĒJIE UN PROCEDŪRU REGLAMENTI

GROZĪJUMI TIESAS REGLAMENTĀ

TIESA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un īpaši tā 223. panta sesto daļu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un īpaši tā 139. panta sesto daļu,

tā kā

- (1) uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kurus Tiesai var iesniegt jomās, kas ir ietvertas Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļā un kuras attiecas uz telpas, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, saglabāšanu un attīstību, atsevišķos gadījumos Tiesai ir jāsniedz ātra atbilde saistībā ar steidzamību, ko prasa lietas izskatīšana valsts tiesā;
- (2) parastā prejudiciālā nolēmuma tiesvedība, kas paredzēta Tiesas Statūtu 23. pantā un Reglamenta noteikumos, neļauj Tiesai vajadzīgā ātrumā pieņemt lēmumu par tai iesniegtajiem jautājumiem iepriekš minētajos gadījumos. Reglamenta 104.a pantā paredzētais paātrinātais process attiecībā uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu ietver tāds pašus posmus kā parastā prejudiciālā nolēmuma tiesvedība un tā piemērošana ir paredzēta vienīgi izņēmuma gadījumā, paātrinājumu principā panākot ar to, ka visos tiesvedības posmos attiecīgajam lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek dota prioritāte salīdzinājumā ar citām izskatīšanā esošajām lietām;
- (3) ievērojama daudzuma lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu ātra izskatīšana ir iespējama vienīgi tad, ja tiek ieviesta steidzamības tiesvedība, kas ierobežo un vienkāršo prejudiciālā nolēmuma tiesvedības posmus,

ar Padomes apstiprinājumu, kas sniegts 2007. gada 20. decembrī,

PIEŅEM ŠĀDUS REGLAMENTA GROZĪJUMUS.

1. pants

Izdarīt Eiropas Kopienas Tiesas Reglamentā, kas pieņemts 1991. gada 19. jūnijā (OV L 176, 4.7.1991., 7. lpp., ar labojumu OV L 383, 29.12.1992., 117. lpp.), kurā grozījumi izdarīti 1995. gada 21. februārī (OV L 44, 28.2.1995., 61. lpp.), 1997. gada 11. martā (OV L 103, 19.4.1997., 1. lpp., ar labojumu OV L 351, 23.12.1997., 72. lpp.), 2000. gada 16. maijā (OV L 122, 24.5.2000., 43. lpp.), 2000. gada 28. novembrī (OV L 322, 19.12.2000., 1. lpp.), 2001. gada 3. aprīlī (OV L 119, 27.4.2001., 1. lpp.), 2002. gada 17. septembrī (OV L 272, 10.10.2002., 24. lpp., ar labojumu OV L 281, 19.10.2002., 24. lpp.), 2003. gada 8. aprīlī (OV L 147, 14.6.2003., 17. lpp.), 2004. gada 19. aprīlī (OV L 132, 29.4.2004., 2. lpp.), 2004. gada 20. aprīlī (OV L 127, 29.4.2004., 107. lpp.), 2005. gada 12. jūlijā (OV L 203, 4.8.2005., 19. lpp.), 2005. gada 18. oktobrī (OV L 288, 29.10.2005., 51. lpp.) un 2006. gada 18. decembrī (OV L 386, 29.12.2006., 44. lpp.), šādus grozījumus:

1) Izdarīt 9. pantā šādus grozījumus:

a) izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1. Tiesa saskaņā ar Statūtu 16. pantu izveido palātas, kurās ir pieci un trīs tiesneši, un lemj par to, kuri tiesneši tajās darbosies.

Tiesa norīko palātu vai palātas, kurās ir pieci tiesneši un kuras vienu gadu izskata 104.b pantā minētās lietas.

Palātu sastāvu un informāciju par tās palātas vai to palātu norīkošanu, kas izskata 104.b pantā minētās lietas, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.”

b) papildināt 2. punktu ar šādām divām daļām:

“104.b pantā minētajām lietām tiesnesi referentu izvēlas no palātas, kas norīkota saskaņā ar 1. punktu, tiesnešiem saskaņā ar šīs palātas priekšsēdētāja priekšlikumu. Ja palāta lietu nolemj neizskatīt steidzamības tiesvedības ietvaros, Tiesas priekšsēdētājs var nodot lietu tiesnesim referentam, kas darbojas citā palātā.

Ja tiesnesis referents atrodas prombūtnē vai nevar piedalīties, Tiesas priekšsēdētājs veic nepieciešamās darbības.”

2) Pēc 104.a panta iekļauj šādu pantu:

“104.b pants

1. Pēc valsts tiesas pieteikuma vai izņēmuma kārtā pēc Tiesas ierosmes, atkāpjoties no šā Reglamenta noteikumiem, lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, ar kuru uzdod vienu vai vairākus jautājumus par Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā vai EK līguma trešās daļas IV sadaļā minētajām jomām, var piemērot steidzamības tiesvedību.

Valsts tiesas pieteikumā izklāsta tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas rada steidzamību un pamato šīs izņēmuma tiesvedības piemērošanu, un tajā – cik vien iespējams – sniedz valsts tiesas piedāvāto atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem.

Ja valsts tiesa nav iesniegusi pieteikumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu, Tiesas priekšsēdētājs, ja šādas tiesvedības piemērošana sākotnēji šķiet nepieciešama, var lūgt zemāk minētajai palātai izvērtēt, vai lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāpiemēro minētā tiesvedība.

Lēmumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņem norīkotā palāta, rīkojoties pēc tiesneša referenta ziņojuma un ģenerāladvokāta uzklaušanās. Palātas sastāvu nosaka saskaņā ar 11.c pantu dienā, kad lieta tiek nodota tiesnesim referentam, ja steidzamības tiesvedību ir lūgusi valsts tiesa, vai, ja šādas tiesvedības piemērošana tiek izvērtēta pēc Tiesas priekšsēdētāja lūguma – dienā, kad šis lūgums tiek iesniegts.

2. Ja steidzamības tiesvedības piemērošanu ir lūgusi valsts tiesa vai ja priekšsēdētājs ir lūdzis norīkotajai palātai izvērtēt, vai lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāpiemēro šī tiesvedība, sekretārs iepriekšējā punktā minēto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu nekavējoties paziņo attiecīgajiem lietas dalībniekiem valsts tiesā, dalībvalstij, kurā atrodas šī tiesa, kā arī Statūtu 23. panta pirmajā daļā minētajām iestādēm atbilstoši šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem.

Lēmumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu vai nepiemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu nekavējoties izsniedz valsts tiesai, kā arī iepriekšējā daļā minētajiem lietas dalībniekiem, dalībvalstij un iestādēm. Lēmumā par steidzamības tiesvedības piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu nosaka termiņu, līdz kuram iepriekš minētās personas var iesniegt procesuālos rakstus vai rakstveida apsvērumus. Lēmumā var precizēt tiesību jautājumus, par kuriem ir jāiesniedz šie procesuālie raksti vai rakstveida apsvērumi, un tajā var noteikt šo dokumentu maksimālo apjomu.

No pirmajā daļā minētās paziņošanas brīža lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu turklāt paziņo Statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām, kurām nav izsniegts minētais paziņojums, un lēmumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu vai nepiemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu paziņo šīm pašām ieinteresētajām personām no otrajā daļā minētās dokumentu izsniegšanas brīža.

Statūtu 23. pantā minētajiem lietas dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām, tiklīdz ir iespējams, paziņo plānoto tiesas sēdes datumu.

Ja lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu nepiemēro steidzamības tiesvedību, tiesvedība noris saskaņā ar Statūtu 23. pantu un attiecīgajiem šā Reglamenta noteikumiem.

3. 3. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuram tiek piemērota steidzamības tiesvedība, kā arī iesniegtie procesuālie raksti vai rakstveida apsvērumi tiek izsniegti Statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām, kas nav iepriekšējā punkta pirmajā daļā minētie lietas dalībnieki un ieinteresētās personas. Lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu pievieno tā tulkojumu vai attiecīgā gadījumā kopsavilkuma tulkojumu 104. panta 1. punktā paredzētajos nosacījumos.

Iesniegtos procesuālos rakstus vai rakstveida apsvērumus izsniedz arī iepriekšējā punkta pirmajā daļā minētajiem lietas dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām.

Tiesas sēdes datumu lietas dalībniekiem un citām ieinteresētajām personām paziņo līdz ar iepriekšējās daļās minēto dokumentu izsniegšanu.

4. Īpaši steidzamos gadījumos palāta var nolemt atteikties no šī panta 2. punkta otrajā daļā minētās tiesvedības rakstveida daļas.

5. Norīkotā palāta lemj pēc ģenerālvokāta uzklaušanas.

Norīkotā palāta var nolemt lietu izskatīt trīs tiesnešu sastāvā. Šajā gadījumā tās sastāvā ir norīkotās palātas priekšsēdētājs, tiesnesis referents un pirmais tiesnesis vai, ja nepieciešams, pirmie divi tiesneši, kas norīkotās palātas sastāvā noteikšanas brīdī saskaņā ar šī panta 1. punkta ceturto daļu norīkoti no 11.c panta 2. punktā minētā saraksta.

Norīkotā palāta arī var nolemt nodot lietu atpakaļ Tiesai, lai tā tiktu nodota lielākam iztiesāšanas sastāvam. Steidzamības tiesvedība noris jaunajā iztiesāšanas sastāvā attiecīgā gadījumā pēc mutvārdu procesa atkārtotas sākšanas.

6. Šajā pantā minētos procesuālos dokumentus uzskata par iesniegtiem ar parakstīta oriģināla un materiālu, kuros ir to apstiprinoši dokumenti, kopiju un 37. panta 4. punktā minētā saraksta nosūtīšanu kancelejai pa faksu vai ar citu Tiesai pieejamo tehnisko sakaru līdzekļu palīdzību. Procesuālā dokumenta oriģinālu un iepriekš minētos pielikumus nosūta Tiesas kancelejai.

Šajā pantā paredzētā dokumentu izsniegšana un paziņošana var tikt veikta, nosūtot dokumenta kopiju pa faksu vai ar citu Tiesai un dokumenta adresātam pieejamo tehnisko sakaru līdzekļu palīdzību.”

2. pants

Šos Reglamenta grozījumus, kas ir autentiski Reglamenta 29. panta 1. punktā minētajās valodās, publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tie stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc publicēšanas.

Pieņemts Luksemburgā, 2008. gada 15. janvārī.

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2007. gada 20. decembris)

par grozījumiem Protokolā par Tiesas statūtiem

(2008/79/EK, Euratom)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

šādas atkāpes, ir jāparedz arī Tiesas Reglamentā paredzētā
paātrinātā procedūra,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā
245. panta otro daļu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu
un jo īpaši tā 160. panta otro daļu,

1. pants

Protokolā par Tiesas statūtiem aiz 23. panta iekļauj šādu pantu:

ņemot vērā Tiesas 2007. gada 11. jūlija lūgumu,

“23.a pants

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 20. novembra Atzinumu,

Reglamentā var paredzēt paātrinātu procedūru un – attiecībā
uz lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus attiecībā uz
brīvības, drošības un tiesiskuma telpu – steidzamības proce-
dūru.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. novembra Atzi-
numu,

Tādās procedūrās procesuālo rakstu vai rakstisku apsvērumu
iesniegšanai var paredzēt īsāku termiņu nekā 23. pantā
noteiktais un, atkāpjoties no 20. panta ceturtās daļas, atteik-
ties no ģenerālvokāta secinājumiem.

tā kā:

saistībā ar prejudiciālā nolēmuma steidzamības procedūru, ko
piemēro lūgumiem sniegt prejudiciālus nolēmumus attiecībā
uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ir jāparedz iespēja
atkāpties no dažiem procedūras noteikumiem Protokolā par
Tiesas statūtiem, un kārtības labad tiesību normā, kas pieļauj

Turklāt var paredzēt steidzamības procedūrā ierobežot to 23.
pantā minēto lietas dalībnieku un citu ieinteresēto personu
skaitu, kuras var iesniegt procesuālus rakstus vai rakstiskus
apsvērumus, un īpaši steidzamos gadījumos var atteikties no
tiesvedības rakstiskās daļas.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2007. gada 20. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F. NUNES CORREIA

DEKLARĀCIJA

Padome aicina Tiesu tās sagatavotajā informatīvajā piezīmē par valstu tiesu iesniegtajiem prejudiciālajiem jautājumiem dot vajadzīgos norādījumus šīm tiesām attiecībā uz gadījumiem, kuros vajadzīgs pieprasīt prejudiciāla nolēmuma steidzamības procedūru, jo īpaši tad, ja valsts vai Kopienu tiesību aktos paredzēti īsi termiņi vai arī paredzamas smagas sekas iesaistītajai personai. Padome aicina Tiesu piemērot prejudiciāla nolēmuma steidzamības procedūru tādās situācijās, kas ir saistītas ar brīvības atņemšanu.

Padome atzīmē Tiesas nodomu, ņemot vērā lietas steidzamības pakāpi, nodrošināt, ka dalībvalstīm, lai tās izstrādātu iespējamās rakstiskas piezīmes vai sagatavotu mutiskos pieteikumus, tiktu dots vajadzīgais laiks, tā nodrošinot efektīvu un lietderīgu to piedalīšanos procedūrā. Padome aicina Tiesu nodrošināt, lai termiņš šajā sakarā nebūtu mazāks par 10 darba dienām, un pielāgot mutisko daļu steidzamības procedūras vajadzībām. Padome atzīmē, ka prejudiciāla nolēmuma steidzamības procedūra būtu jāizbeidz triju mēnešu laikā.

Visbeidzot Padome ņem vērā Tiesas nodomu nodrošināt, tāpat kā attiecībā uz jebkuru savu tiesvedību, pārskatāmību, piemērojot prejudiciāla nolēmuma steidzamības procedūru, un lūdz tai vēlākais trīs gadus pēc šīs procedūras stāšanās spēkā iesniegt ik gadu atjaunotu ziņojumu par tās īstenošanu, un jo īpaši par Tiesas praksi attiecībā uz lēmumiem uzsākt steidzamības procedūru.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 21. decembris)

par Austrijas Republikas valsts noteikumiem par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6646)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/80/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

1. KOPIENAS TIESĪBU AKTI

1.1. EK DIBINĀŠANAS LĪGUMA 95. PANTA 4., 5. UN 6. PUNKTS

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. panta 6. punktu,

- (3) EK dibināšanas līguma 95. panta 4. punkts paredz, ka, "ja pēc tam, kad Padome vai Komisija ir noteikusi harmonizēšanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai ar nolūku aizsargāt vidi vai darba vidi, tā dara Komisijai zināmus šos noteikumus, kā arī pamatojumu to atstāšanai spēkā".

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 3. punktu,

tā kā:

- (4) EK dibināšanas līguma 95. panta 5. punktā paredzēts, ka "(...), neskarot 4. punktu, ja pēc tam, kad Padome vai Komisija paredzējusi saskaņošanas pasākumu, kāda dalībvalsts uzskata, ka tai jāievieš savi noteikumi, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides vai darba vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc saskaņošanas pasākuma paredzēšanas, tā dara Komisijai zināmus plānotos noteikumus, kā arī pamatojumu to ieviešanai".

I. FAKTI UN PROCEDŪRA

- (1) Austrijas Republika 2007. gada 29. jūnijā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 par dažām siltumnīcefekta gāzēm 9. panta 3. punkta b) apakšpunktu informēja Komisiju par 2002. gadā pieņemtajiem valsts noteikumiem (Rīkojums BGBl. II Nr. 447/2002 – Federālā lauksaimniecības, mežsaimniecības, vides un ūdens apsaimniekošanas ministra rīkojums par daļēji fluorētu un pilnīgi fluorētu oglekļa dioksīdu un sēra heksafluorīda aizliegumiem un ierobežojumiem (HFC-PFC-SF₆ rīkojums), kas publicēts 2002. gada 10. decembra Federālās likumdošanas vēstnesī (*Federal Law Gazette*) un pēc tam grozīts ar 2007. gada 21. jūnija Rīkojumu BGBl. II Nr. 139/2007.

- (5) Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. panta 6. punktā paredzēts, ka Komisija sešos mēnešos pēc paziņošanas apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

- (2) Šajā vēstulē Austrijas valdība uzsver, ka Austrijas Republika paredz atstāt spēkā valsts noteikumus, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir stingrāki par Regulu, līdz 2012. gada 31. decembrim.

1.2. REGULA (EK) NR. 842/2006

- (6) Regulas (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (fluoru saturošām gāzēm) galvenais mērķis ir novērst un mazināt to fluorēto siltumnīcefekta gāzu (fluoroglekļa dioksīdu (HFC), perfluoroglekļa dioksīdu (PFC) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisiju, uz kurām attiecas Kioto protokols.

⁽¹⁾ OV L 161, 14.6.2006., 1. lpp.

- (7) Tā arī satur noteiktu skaitu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumu gadījumos, kad Kopienas līmenī pastāv reālas un rentablas alternatīvas un nav iespējams uzlabot lokalizāciju un reģenerāciju.
- (8) Šai regulai ir divi juridiskie pamati: Eiropas Kopienas līguma 175. panta 1. punkts attiecībā uz visiem noteikumiem, izņemot 7., 8. un 9. pantu, kas balstās uz EK līguma 95. pantu, sakarā ar šajos pantos iekļauto noteikumu ietekmi uz brīvu preču apriti EK vienotajā tirgū.
- (9) Regulas 9. pantā noteikta laišana tirgū un, precīzāk sakot, aizliegts laist tirgū ražojumus un iekārtas, kuru sastāvā ir regulā norādītās fluorētās siltumnīcefekta gāzes vai kuru darbība no tām ir atkarīga. Tās 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstis, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir pieņēmušas valsts noteikumus, kuri ir stingrāki nekā tie, kas noteikti šajā pantā, un kuri ir šīs regulas darbības jomā, drīkst atstāt spēkā šos valsts noteikumus līdz 2012. gada 31. decembrim. Saskaņā ar regulas 3. punkta b) apakšpunktu šie valsts noteikumi un to pamatojums ir jāpaziņo Komisijai, turklāt tiem jābūt atbilstīgiem Līgumam.
- (10) Regula tiks piemērota no 2007. gada 4. jūlija, izņemot tās 9. pantu un II pielikumu, kurus piemēro no 2006. gada 4. jūlija.
2. VALSTS NOTEIKUMI
- (11) Valsts noteikumi, par kuriem paziņoja Austrijas Republika, tika pieņemti 2002. gada 10. decembrī ar Rīkojumu Nr. 447/2002 un grozīti 2007. gada 21. jūnijā ar Rīkojumu Nr. 139/2007.
- (12) Rīkojums Nr. 447/2002, kas grozīts ar Rīkojumu Nr. 139/2007 (turpmāk – "Rīkojums") attiecas uz siltumnīcefekta gāzēm, kuras klasificētas atbilstīgi Kioto protokolam un no kurām vairums ir ar augstu globālās sasilšanas potenciālu: fluorogļūdeņraži (HFC), perfluorogļūdeņraži (PFC) un sēra heksafluorīds (SF₆), lai sasniegtu Austrijas emisiju mazināšanas mērķus.
- (13) Ar Rīkojumu aizliegts laist tirgū un izmantot iepriekš minētās siltumnīcefekta gāzes un tās izmantot dažu veidu iekārtās, agregātos un ražojumos, ja vien tās neizmanto pētījumos, attīstībā un analītiskos nolūkos. Sīki izstrādāti noteikumi par aizliegumiem un atļaujas nosacījumiem ir paredzēti Rīkojumā no 4. līdz 17. punktam.
- (14) 2007. gada grozījumā ir ņemts vērā Austrijas Konstitucionālās tiesas lēmums (2005. gada 9. jūnija un 2005. gada 1. decembra lēmumā, kas attiecīgi publicēti Federālās likumdošanas vēstnesī 2005. gada 9. augustā un 2006. gada 24. februārī) atcelt Rīkojuma Nr. 447/2002 12. panta 2. punkta 3. pozīcijā noteikto HFC globālās sasilšanas potenciāla robežvērtību 3 000, kā arī tā 12. panta 2. punkta 3.a apakšpunktā noteikto izņēmuma klauzulu, ar pamatojumu, ka tās ir nelikumīgas.
- (15) Turklāt grozījums 2007. gadā ieviesa ierobežojumu atvieglojumus attiecībā uz saldēšanas un gaisa kondicionēšanas nozari, panākot to saskaņā ar Regulai (EK) Nr. 842/2006 atbilstošajiem noteikumiem. Uz pārvietojamām saldēšanas un gaisa kondicionēšanas iekārtām grozītais rīkojums vairs neattiecas. Attiecībā uz stacionāriem pielietojumiem aizliegumi ir attiecināmi tikai uz maziem aizbāžņiem agregātos ar dzesējošās vielas pildījumu 150 g vai mazāk un uz savrupām iekārtām ar dzesējošās vielas pildījumu 20 kg vai vairāk. Attiecībā uz citiem pielietojumiem tehniskie parametri noteikti, lai atbilstīgi jaunākajām tehnoloģijām dzesējošās vielas neizmanto vairāk, kā vajadzīgs. Izmaiņas izdarītas arī attiecībā uz rīkošanos ar HFC saturošiem aerosoliem un SF₆ izmantošanu, lai tā atbilstu ES tiesību aktiem.
- (16) Ar 2007. gada 1. augusta vēstuli Komisija informēja Austrijas valdību, ka tā ir saņēmusi paziņojumu un ka sešu mēnešu periods tā izskatīšanai atbilstoši 95. panta 6. punktam sākas 2007. gada 30. jūnijā, dienā, kas ir pēc paziņojuma saņemšanas dienas.
- (17) Ar 2007. gada 12. oktobra vēstuli Komisija informēja citas dalībvalstis par šo paziņojumu, dodot tām 30 dienu laiku iesniegt savus komentārus. Komisija paziņojumu par Austrijas pieteikumu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁾, lai tādējādi informētu pārējās ieinteresētās puses par Austrijas valsts noteikumiem un pamatojumu šai rīcībai.
- II. NOVĒRTĒJUMS
1. ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒJUMS
- (18) Konkrētais paziņojums ir izskatīts, ņemot vērā EK dibināšanas līguma 95. panta 4. un 5. punktu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 842/2006.
- ⁽¹⁾ OV C 245, 19.10.2007., 4. lpp.

- (19) Līguma 95. panta 4. punkts attiecas uz gadījumiem, kad pēc harmonizācijas pasākumu pieņemšanas dalībvalsts uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus 30. pantā minēto būtisko iemeslu dēļ vai ar nolūku aizsargāt vidi vai darba vidi.
- (20) Tomēr 2002. gadā pieņemtos pasākumus grozīja 2007. gadā, un ir lietderīgi pārbaudīt, vai Līguma 95. panta 5. punkts attiecas Rīkojuma noteikumiem, kas grozīti pēc Regulas (EK) Nr. 842/2006 pieņemšanas. Ja šie noteikumi maina to noteikumu būtību, ko piemēroja jau pirms saskaņošanas akta, dalībvalstij tie bija jāpaziņo Komisijai pirms pieņemšanas un jāpamato ar jauniem zinātniskiem pierādījumiem, kuri gūti, risinot minētajai dalībvalstij specifisko problēmu, kas radusies pēc saskaņošanas pasākuma pieņemšanas.
- (21) Grozījumu akta analīzes rezultāti liecināja, ka 2007. gadā ieviesto grozījumu mērķis bija vai nu svītrot noteikumus (10., 12. punkts rīkojumā, ar kuru izdarīja grozījumus), vai, nepapildinot ar jaunām prasībām, ierobežot noteikumu darbības jomu ar konkrētiem ražojumiem vai pielietojumiem (1., 3. un 10. punkts rīkojumā, ar kuru izdarīja grozījumus), vai ieviest jaunas iespējas atkāpties no ierobežojumiem, kas noteikti ar 2002. gada rīkojumu (6., 7. punkts rīkojumā, ar kuru izdarīja grozījumus). Turklāt, ņemot vērā saskaņošanas pasākumus, tika iekļautas atsauces uz Regulu (EK) Nr. 842/2006 un skaidras prasības (1., 8. un 9. punkts rīkojumā, ar kuru izdarīja grozījumus).
- (22) Netika konstatēti pasākumi, kas mainītu to pasākumu būtību, kuru piemēroja pirms saskaņošanas pasākuma pieņemšanas, ieviešot papildu ierobežojumus. Tādējādi šis grozījumu akts nenoteica jaunus pasākumus, kas jāuzskata par stingrākiem nekā Regula (EK) Nr. 842/2006, bet mazināja to ietekmi uz iekšējo tirgu. Tādēļ ir lietderīgi piemērot Līguma 95. panta 4. punktu, lai novērtētu visus Rīkojuma noteikumus, arī attiecībā uz noteikumiem, ko grozīja 2007. gadā.
- (23) Tomēr Rīkojumā joprojām ir stingrāki noteikumi nekā Regulā (EK) Nr. 842/2006, jo tas no 2006. gada 1. janvāra paredz vispārēju aizliegumu ievest, pārdot un lietot jaunus ražojumus, kuru sastāvā ir fluorētās gāzes, kā arī no 2006. gada 1. janvāra aizliegumu ievest, pārdot un lietot jaunas un reģenerētas fluorētās gāzes, kamēr regulā noteikts daļējs aizliegums šo gāzu laišanai tirgū, jo tā attiecas tikai uz ražojumiem, kas minēti tās II pielikumā. Turklāt ar minēto regulu nosaka ierobežojumus tikai SF₆ izmantošanai, bet Austrijas pasākums paredz kontrolēt arī HFC un PFC izmantošanu. Attiecībā uz
- laišanu tirgū un izmantošanas kontroli Rīkojums ir stingrāks nekā pašlaik Kopienas līmenī spēkā esošie tiesību akti.
- (24) Austrijas Republika argumentē, ka tādi tiesību akti ir nepieciešami, lai tā izpildītu savas saistības atbilstoši Kioto protokolam, proti, līdz 2012. gadam par 13 % samazinātu savu siltumnīcefekta gāzu emisiju kopējo līmeni salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, kas apšaubāmi prasa saskaņotas pūles, lai censtos samazināt katru siltumnīcefekta gāzu emisiju avotu.
- (25) Atbilstību tiek novērtēta, pamatojoties uz 95. panta 4. un 6. punktu, ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 842/2006. Līguma 95. panta 4. punktā prasīts, lai paziņojumam tiktu pievienots pamatojumu apraksts ar vienu vai vairākiem būtiskiem iemesliem, kas minēti 30. pantā, vai arī ar iemesliem, kas radušies nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi.
- (26) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Austrijas Republikas iesniegtais paziņojums ar lūgumu atļaut atstāt spēkā valsts noteikumus par dažām siltumnīcefekta gāzēm ir atbilstīgs saskaņā ar EK līguma 95. panta 4. punktu.
- ## 2. IEGUVUMU NOVĒRTĒJUMS
- (27) Saskaņā ar EK līguma 95. panta 4. punktu un 6. punkta pirmo daļu Komisijai jāpārlicinās, vai visi nosacījumi, kas ļauj dalībvalstij atstāt spēkā savus valsts noteikumus, kas atšķiras no šajā pantā noteiktajiem Kopienas saskaņošanas pasākumiem, tiek izpildīti. Jo īpaši valsts noteikumiem jābūt pamatotiem ar būtiskiem iemesliem, kas minēti Līguma 30. pantā, vai ar iemesliem, kas radušies nolūkā aizsargāt vidi vai darba vidi, un tie nedrīkst būt patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm un nedrīkst radīt šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, kas nebūtu samērīgi vai nepieciešami.
- ### 2.1. VALSTS NOTEIKUMU PAMATOJUMA PIERĀDĪŠANA
- (28) Kad Komisija veic novērtējumu, vai valsts paziņotie noteikumi saskaņā ar 95. panta 4. punktu ir pamatoti, tai jāņem par pamatu iemesli, ko min dalībvalsts. Tas nozīmē, ka saskaņā ar EK dibināšanas līguma noteikumiem dalībvalstij, kas vēlas saglabāt savus noteikumus, ir pienākums pierādīt, ka valsts noteikumi ir pamatoti.

2.2. LĪGUMA 30. PANTĀ MINĒTO BŪTISKO IEMESLU VAI IEMESLU, KAS RADUŠIES NOLŪKĀ AIZSARGĀT VIDI VAI DARBA VIDĪ, PAMATOJUMS

Austrija atbilstoši tās 9. panta 3. punktam bija izziņojusi stingrākus valsts noteikumus, pārkāpuma procedūru slēdza.

2.2.1. Austrijas pozīcija

- (29) Lai pamatotu savu valsts noteikumu saglabāšanu, Austrijas iestādes atsaucas uz Austrijas Republikas saistībām atbilstoši Kioto protokolam. Rīkojuma izdošana bija ieguldījums saistību izpildē, lai līdz 2012. gadam salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni par 13 % samazinātu savu siltumnīcefekta gāzu emisiju kopējo līmeni, kas atbilst 67 miljonu tonnu CO₂ ekvivalenta maksimālajai emisijai.
- (30) Austrija ir iesniegusi 2006. gada maija pārskata pētījumu "Stāvokļa novērtējums fluorēto gāzu ar globālās sasilšanas potenciālu izraudzītās pielietošanas jomās". Pētījumā konstatēts, ka fluorētās gāzes, uz kurām attiecas Rīkojums, no 2003. gada atbilst vairāk nekā 2 % no Austrijas siltumnīcefekta gāzu emisijām un ka ap 2010. gadu sagaidāma to divkāršošana. Tāpēc Rīkojums ir valsts klimata stratēģijas sastāvdaļa.
- (31) Austrijas valdība uzskata, ka Rīkojuma nolūks ir aizsargāt vidi un ka tas ir nepieciešams un samērīgs, lai novērstu un mazinātu fluorēto gāzu emisijas. Tādējādi, pēc tās uzskatiem, tas ir atbilstošs Līgumam.

2.2.2. Austrijas pozīcijas novērtējums

- (32) Pēc Austrijas sniegtās informācijas izvērtēšanas Komisija uzskata, ka lūgums atstāt spēkā stingrākus valsts noteikumus nekā Regulas (EK) Nr. 842/2006 noteikumi, īpaši pēc tam, kad attiecīgie noteikumi ir tuvināti minētajai regulai, ir uzskatāms par atbilstīgu Līgumam turpmāk norādīto iemeslu dēļ.
- (33) Rīkojums Nr. 447/2002 bija objekts pārkāpumu procedūrā, ko Komisija uzsāka 2004. gadā, t.i., pirms Regulas (EK) Nr. 842/2006 stāšanās spēkā. Oficiālā paziņojuma vēstulē Austrijai Komisija norādīja, ka HFC aizliegumu saldēšanas un gaisa kondicionēšanas sistēmās varētu uzskatīt par nesamērīgu, jo minētās sistēmas ir noslēgtas sistēmas un, kamēr var garantēt to pareizu darbību, apkopi un pārstrādi, HFC izklūšanu var uzturēt minimālā līmenī.
- (34) Minētās procedūras pamatā bija EK līguma 28.–30. pants. Pēc Regulas (EK) Nr. 842/2006 pieņemšanas un kad

- (35) Oficiālajā paziņojuma vēstulē Komisija izteica uzskatu, ka Austrijas noteikumi varētu būt pretrunā EK līguma 28. pantam turpmāk norādīto iemeslu dēļ. Pirmkārt, aizliegums izmantot HFC kā dzesēšanas un saldēšanas aģentus nešķiet nepieciešams un samērīgs, ņemot vērā siltumnīcefekta gāzu atbilstošas samazināšanas ar pamatotiem un efektīviem līdzekļiem garantēšanu vides aizsardzības interesēs. Otrkārt, ciktāl tas attiecas uz HFC kā ugunsdzēsības aģentiem, Komisija uzskatīja, ka Rīkojumā paredzētais globālā sasilšanas potenciāla sliekšnis varētu būt citu dalībvalstu ražojumu patvaļīga diskriminācija.
- (36) Lai novērstu šīs bažas, Rīkojums Nr. 139/2007 tika grozīts. Rīkojuma 2007. gada grozījumu rezultātā daži no aizliegumiem ir atcelti vai atviegloti, un tādējādi atbilstīgi Līguma 95. panta 6. punktam paziņotie pasākumi nerada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai.

- (37) Kas attiecas uz HFC izmantošanu saldēšanas un gaisa kondicionēšanas iekārtās, pārskatīto aizliegumu vairs nepiemēro datoru dzesēšanai izmantojamām iekārtām neatkarīgi no dzesēšanas vielas daudzuma, iekārtām, kas satur no 150 g līdz ne vairāk kā 20 kg; autonomiem agregātiem ar dzesēšanas vielas daudzumu līdz 20 kg, kompaktiem agregātiem ar dzesēšanas vielas daudzumu līdz 0,5 kg uz kW un lieliem savstarpēji saistītiem stacionāriem agregātiem ar dzesēšanas vielas daudzumu līdz 100 kg. Tādējādi aizliegumu nepiemēro lielākajai daļai saldēšanas un gaisa kondicionēšanas sistēmu. Minētajos grozījumos ņemts vērā 2006. gada maija pārskata pētījums, kas bija iesniegts Komisijai. Ar pārskatīšanu ir atcelts aizliegums izmantot HFC kā ugunsdzēsības aģentus.

2.2.2.1. Vides aizsardzības pamatojums

- (38) Saskaņā ar Kioto protokolu Eiropas Komisija 2008.–2012. gada laika posmā ir apņēmusies mazināt dalībvalstu kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 8 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Turpmāko diskusiju laikā Eiropas Komisijā Austrijas Republika ir apņēmusies samazināt savu kopējo siltumnīcefekta gāzu emisijas līmeni par 13 % minētajā laika posmā ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. aprīļa Lēmums 2002/358/EK par ANO vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotā Kioto protokola apstiprināšanu Eiropas Kopienas vārdā un no tā izrietošo saistību kopīgu izpildi (OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.).

(39) Rīkojums ir daļa no plašākas stratēģijas, ko izmanto Austrija, lai sasniegtu emisijas mazināšanās mērķi saskaņā ar Kioto protokolu un saskaņā ar tai sekojošo vienošanos par savstarpējo atbildību Kopienas līmenī.

(40) Šī stratēģija attiecas uz visiem siltumnīcefekta gāzu emisijas avotiem, uz ko attiecas Kioto protokols. Tādējādi noteikumi par fluorētajām gāzēm ir daļa no tās vispārējiem centieniem izpildīt saistības. Ir aplēsts, ka, nepastāvot turpmākiem reglamentēšanas pasākumiem, šo fluorēto gāzu emisijas līdz 2010. gadam dubultosies, palielinoties saldēšanas izmantojumam un arī tāpēc, ka turpinās HCFC pakāpeniska nomaiņa saldēšanā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulai (EK) Nr. 2037/2000 par vielām, kas noārda ozona slāni ⁽¹⁾.

(41) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka Austrijas sniegtais vides aizsardzības novērtējums, proti, fluorēto gāzu emisiju mazināšana un novēršana, ir pamatots.

2.2.2.2. Austrijas rīkojuma atbilstība un samērīgums attiecībā uz mērķi arī turpmāk mazināt fluorēto siltumnīcefekta gāzu emisiju

(42) Lai turpmāk mazinātu un novērstu fluorēto gāzu emisiju, Austrija jau 2002. gadā nolēma jaunu ražojumu tirgus aizliegumiem izvēlēties izmantot selektīvo metodi. Šis paziņojums tika pamatots ar pētījumiem, kuri bija paredzēti, lai noskaidrotu, vai alternatīvas fluorētām gāzēm vispār pastāv un tās ir pieejamas. Noteikumus vēlāk pārskatīja 2006. gadā, lai ņemtu vērā jauno zinātnes un tehnoloģijas informāciju un attīstību un lai atbildētu uz Komisijas bažām par to samērīgumu.

(43) Turklāt ir jāatgādina arī, ka Regulas (EK) Nr. 842/2006 9. panta 3. punkta a) apakšpunkts atļauj atstāt spēkā valsts noteikumus tikai līdz 2012. gada 31. decembrim, tādējādi, ņemot vērā, ka Austrijas Republika iesniedza savu paziņojumu saskaņā ar šo regulas pantu, ir saprotams, ka Rīkojums būs spēkā noteiktu laiku.

(44) Rīkojums pieļauj iespēju piešķirt atbrīvojumus, ja izrādās, ka HFC izmantošanai putās un putas saturošos ražojumos alternatīvas nav pieejamas. Turklāt atbrīvojumi

attiecībā uz HFC izmantošanu eksportam paredzētos aerosolos tika paplašināti.

(45) Lai gan Rīkojums var ietekmēt iekšējā tirgus darbību Eiropas Kopienā, no iepriekš iztīrītās faktu analīzes Komisija secina, ka, no vides aizsardzības viedokļa, Rīkojums ir pamatots un ņem vērā paredzēto aizliegumu ietekmi uz iekšējo tirgu, jo īpaši tāpēc, ka Rīkojums pamatojas uz alternatīvu pastāvēšanas un pieejamības analīzi īpašos apstākļos Austrijā, turklāt pastāv iespēja piešķirt individuālus izņēmumus.

2.3. PATVAĻĪGAS DISKRIMINĀCIJAS VAI SLĒPTA IEROBEŽOJUMA TIRDZNIECĪBĀ STARP DALĪBVALSTĪM NEEŠĪBA

(46) Atbilstoši EK līguma 95. panta 6. punktam Komisija apstiprina vai noraida attiecīgos valsts noteikumus, iepriekš pārbaudot, vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums tirdzniecībā starp dalībvalstīm.

(47) Ir jāatceras, ka saskaņā ar EK līguma 95. panta 4. punktu paziņojums ir jāizskata, ņemot vērā Līguma 95. panta 4. un 6. punktā minētos nosacījumus. Ja kaut viens nosacījums netiek izpildīts, paziņojums ir jānoraida bez vajadzības izskatīt pārējos nosacījumus.

(48) Paziņotie valsts noteikumi ir vispārīgi un vienādi attiecas gan uz valsts, gan uz ievestajiem ražojumiem. Pēc tam, kad noteikumi par HFC izmantošanu ir saskaņoti ar Regulu (EK) Nr. 842/2006, nav pierādījumu, ka šie valsts noteikumi var tikt izmantoti kā patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis starp Kopienas ekonomikas operatoriem.

(49) Attiecībā uz iepirkumu ierobežojumiem no EEZ valstīm, tostarp Eiropas Savienības dalībvalstīm, ir skaidrs, ka šie noteikumi paredzēti, lai pasākumu darbības jomā nodrošinātu vienādu attieksmi pret visām vielām vai ražojumiem neatkarīgi no to izcelsmes, t.i., neatkarīgi no tā, vai tie ir pašu ražoti, ievesti vai iekšējā tirgū pirkti. Uz precēm, kas nav ievestas no EEZ, attiecas noteikumi par laišanu tirgū. Tie attiecas arī uz precēm, kas ievestas no EEZ valsts, kura nav ES dalībvalsts, tomēr attiecībā uz šīm precēm pasākumu pamatā ir divi dažādi noteikuma elementi, jo darījums vienlaicīgi ir gan laišana tirgū, gan iepirkums no EEZ valsts. Tomēr tādēļ minētās preces nedrīkst diskriminēt.

⁽¹⁾ OV L 244, 29.9.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdāvā ti ar Regulu (EK) Nr. 899/2007 (OV L 196, 28.7.2007., 24. lpp.).

(50) Rīkojuma galvenais mērķis ir vides aizsardzība, un nav pamata uzskatīt, ka Rīkojuma nolūks vai ieviešana varētu izraisīt patvaļīgu diskrimināciju vai radīt slēptus ierobežojumus tirdzniecībai.

— tādejādi ir atbilstīgi Līgumam.

Tāpēc Komisija uzskata, ka tos var apstiprināt.

(51) Komisija uzskata, ka nav pierādījumu uzskatīt, ka Austrijas varas iestāžu paziņotie valsts noteikumi rada nesamērīgu šķērslī iekšējā tirgus darbībai attiecībā uz izvirzītajiem mērķiem.

Tomēr jānorāda, ka Rīkojuma 8. panta 2. punktā paredzētos izņēmumus nevar atļaut pēc 2008. gada 4. jūlija attiecībā uz viena komponenta putām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 842/2006 9. panta 1. punktā un II pielikumā, ja to neprasa valsts drošības standarti,

III. SECINĀJUMS

(52) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija uzskata, ka Austrijas paziņojums, kas tika iesniegts 2007. gada 29. jūnijā, lūdzot atļauju līdz 2012. gada 31. decembrim atstāt spēkā savas valsts noteikumus, kas ir stingrāki nekā Regula (EK) Nr. 842/2006, attiecībā uz tādu ražojumu un iekārtu, kuras satur fluorētas gāzes vai kuru darbība ir atkarīga no fluorētām gāzēm, laišanu tirgū, ir pieņemams.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo tiek apstiprināti valsts pieņemtie noteikumi par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm, ko Austrijas Republika ar 2007. gada 29. jūnija vēstuli paziņoja Komisijai un kas ir stingrāki par Regulas (EK) Nr. 842/2006 noteikumiem un attiecas uz tādu ražojumu un iekārtu laišanu tirgū, kuras satur fluorētas gāzes vai kuru darbība ir atkarīga no fluorētām gāzēm. Austrijas Republika var atstāt tos spēkā līdz 2012. gada 31. decembrim.

2. pants

Šis paziņojums ir adresēts Austrijas Republikai.

Briselē, 2007. gada 21. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

— apmierina vides aizsardzības vajadzības,

— ņem vērā Austrijā aizliegto lietojumu alternatīvu esību un to tehnisko un ekonomisko pieejamību, tādejādi mazinot ietekmi uz ekonomiku,

— nav patvaļīgas diskriminācijas līdzekļi un

— nerada slēptus ierobežojumus tirdzniecībai starp dalībvalstīm,

NOLĪGUMI

PADOME

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 20. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 14. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 12. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 29. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 30. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi

Tā kā 2007. gada 30. novembrī ir pabeigta procedūra, kas paredzēta 22. pantā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par tādu personu atpakaļuzņemšanu, kuras uzturas nelikumīgi, tad šis nolīgums stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Albānijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Albānijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 13. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bosniju un Hercegovinu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 30. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par vīzu izsniegšanas atvieglināšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Melnkalnes Republiku par vīzu izsniegšanas atvieglināšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 14. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 30. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Serbijas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 12. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Moldovas Republiku par vīzu atvieglinātu izsniegšanu stājas spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 20. novembrī bija pabeigta Nolīguma 15. pantā paredzētā procedūra.

Informācija par to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par vīzu atvieglinātu izsniegšanu ir stājies spēkā 2008. gada 1. janvārī pēc tam, kad 2007. gada 30. novembrī bija pabeigta Nolīguma 14. pantā paredzētā procedūra.

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIENĒMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA 2008/81/KĀDP,

(2008. gada 28. janvāris),

ar ko groza Kopējo nostāju 98/409/KĀDP par Sjerraleoni

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIENĒMUSI ŠO KOPĒJO NOSTĀJU.

1. pants

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 15. pantu,

Kopējās nostājas 98/409/KĀDP 4. pantā ievieto šādu trešo daļu:

tā kā:

“Šā panta pirmajā daļā paredzētais noteikums neattiecas uz to liecinieku ceļojumiem, kuru klātbūtne vajadzīga tiesas procesā Īpašajā Sjerraleones tiesā.”

2. pants

- (1) Padome 1998. gada 29. jūnijā pieņēma Kopējo nostāju 98/409/KĀDP par Sjerraleoni ⁽¹⁾, lai īstenotu pasākumus, kas noteikti ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 1171(1998).

Šī kopējā nostāja stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

3. pants

Šo kopējo nostāju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2007. gada 21. decembrī pieņēma Rezolūciju 1793(2007), ar ko paredz atbrīvojumu no ANO Drošības padomes Rezolūcijas 1171(1998) 5. punktā noteiktajiem pasākumiem. Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Kopējā nostāja 98/409/KĀDP,

Briselē, 2008. gada 28. janvārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
D. RUPEL

⁽¹⁾ OV L 187, 1.7.1998., 1. lpp.